

เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย
รวมศูนย์และระบอบ
คณะกรรมการพรรค

เกี่ยวกับพรรค และ วิธทำงาน
ที่เป็นวิทยาศาสตร์

เกี่ยวกับความสามัคคี
ของพรรค

พรรคมีความเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้น + บนพื้นฐาน
ลัทธิมาร์กซ์-เลนิน ความคิดเหมาเจ๋อตง ทำให้
พรรคเราขยายตัวเติบโตขึ้น ทั้งทางการเมืองการ
เพิ่มขึ้นของจำนวนสมาชิกพรรคและการขยายตัว
เติบโตขององค์การจัดตั้งของพรรค, ทำให้
กองทัพของเรามีความเข้มแข็งมั่นคง, มีสมรรถ
ภาพสูงยิ่งขึ้น และขยายตัวเติบโตยิ่งขึ้น, ทำ
ให้เขตจรยุทธ์ของเรา ได้ขยายตัวกว้างออกไป
มากทั้งเขตภาคใต้อันได้รับการส่งเสริมให้มีความมั่ง
คั่งในระดับหนึ่ง และทำให้งานด้านอื่น ๆ ของ
พรรค เช่นงาน ส.ย.ท. งานการผลัด, งาน
พยาบาล ฯลฯ เป็นระบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น.

จากการทำงานที่กล่าวหน้าไป ด้านหนึ่งเป็นการ
พิสูจน์ให้เห็นถึงความถูกต้องของมติและคำชี้แนะ
ของพรรค, อีกด้านหนึ่ง ก็ไม่สามารถแยกออก
จากความเราอ่อนเอากองเราเองของสห
เรา ซึ่งได้ใช้ปฏิบัติการที่เป็นจริงมาช่วยรับคำ
เรียกร้องของพรรค. สหภาพเรายังจะต้องส่งเสริม
ขอดีเหล่านี้ ควบคู่กันกับปฏิบัติมติ คำชี้

แนะของพรรคอย่างเด็ดเดี่ยวต่อไป เพื่อเพิ่ม
ความพยายามทางอัครวิสัย เร่งยกฐานะกับตนเองและ
สร้างผลงานใหม่ขึ้นมาอย่างไม่ขาดสาย

ประธานเหมาเจ๋อตงกล่าวไว้ "เมื่อแนว
ทางการเมืองกำหนดลงไปแล้ว ผู้ปฏิบัติงานก็จะ
เป็นปัจจัยชี้ขาด" ปัจจุบัน แนวทางของพรรค,
นโยบายของพรรค, มติ เข้มมั่ง และโครงการ
ของพรรคได้กำหนดขึ้นแล้วอย่างถูกต้อง ชัด
ชัดที่ผู้ปฏิบัติงานของพรรคและสมาชิกทั่วทั้งพรรค
จะปฏิบัติภารกิจที่เป็นจริงของตน ไปทำให้สิ่ง
เหล่านี้บรรลุผลขึ้นมาเท่านั้น.

เพื่อทำให้มติและคำชี้แนะของพรรค ปรากฏ
เป็นจริงขึ้น เสริมสร้างพรรคเราให้เติบโต
เข้มแข็งขึ้นอีก ทั้งทางความคิด การเมืองและ
การจัดตั้ง ทำให้พรรคเราสามารถเป็นแกนนำ
และเป็นกองหน้าในการต่อสู้ปฏิวัติที่ยิ่งใหญ่ มี
เกียรติ และยากลำบาก, ทำให้พรรคเราสามารถ
ชี้นำ และกำหนด จังหวะก้าวในการเคลื่อนไหวได้
อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ และทันกาล และทำให้
พรรคเราสามารถแสดงบทบาทเป็นป้อมปราการสู่

รับในงานทุก ๆ คำน.

ในที่นี้จึงใคร่ขอรวบรวมเนื้อหาสาระสำคัญ ๆ ของปัญหา ๓ ประการ (๑. เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์และระบอบคณะกรรมการพรรค ๒. เกี่ยวกับวิธีคิดและวิธีการทำงานที่เป็นวิทยาศาสตร์ ๓. เกี่ยวกับความสามัคคีของพรรค) เพื่อสรุปลงมาใน ๓ ประการ (๑. เสริมการจัดตั้งของพรรคให้เข้มแข็ง ๒. ยกกระชับยุทธวิธีของพรรค เสริมจุดยืน พรรคชนะ วิธี การของลัทธิมารกซ์ ในการพิจารณาปัญหาและแก้ปัญหา ๓. กระชับความสามัคคีภายในพรรค ให้แน่นแฟ้น และเสริมสร้างความสามัคคีที่ปฏิวัติระหว่างพรรคกับประชาชนให้กว้างขวาง) เพื่อเป็นแนวทางประกอบการศึกษาค้นคว้าของสหายเรา.

เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์	
และระบอบคณะกรรมการพรรค.....	๑
ความสำคัญของปัญหา	๒
ระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์คืออะไร	๓
ระบอบคณะกรรมการพรรคคืออะไร	๑๘

เกี่ยวกับวิธีคิดและวิธีการทำงาน	๑๘
ที่เป็นวิทยาศาสตร์.....	๓๓
เกี่ยวกับวิธีคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์	๓๖
เกี่ยวกับวิธีการทำงานที่เป็นวิทยาศาสตร์	๔๘
จุดยืน พรรคชนะ วิธี การของลัทธิมารกซ์	๗๒

เกี่ยวกับความสามัคคีของพรรค	๑๐๑
-----------------------------	-----

ปัญหาแรก เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์
และระบอบคณะกรรมการพรรค.

ระเบียบการพรรค ฯ ได้ระบุไว้ว่า "พรรค
คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย จัดตั้งขึ้นตามระ
บอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ คือการรวมศูนย์บน
พื้นฐานของประชาธิปไตยและประชาธิปไตยภายใต้
การชี้นำของการรวมศูนย์" "ภายใต้เงื่อนไข
ที่เป็นไปได้ พรรคต้องพยายามขยายประชาธิปไตย
ภายในพรรค เพื่อส่งเสริมลักษณะริเริ่ม,
สร้างสรรค์ของสมาชิกพรรค องค์การจัดตั้งทุก
ชั้นของพรรค ต้องปฏิบัติตามหลักการที่ให้การนำ
รวมหมู่ประสานกับการรับผิดชอบโดยเอกชนสมา

๒
ชึก และองค์การจัดตั้งของพรรคต้องอยู่ในกา
รควบคุมของพรรค จากชั้นบนสู่ชั้นกลาง และจาก
ชั้นกลางสู่ชั้นบน แต่หลักประชาธิปไตยของพรรค
จะเห็นทางจากหลักการ รวมศูนย์ของพรรคไม่ได้
...."

ความสำคัญของปัญหา

๑. การดำเนินระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์
อย่างจริงจังนั้น มีความหมายสำคัญในการประ
กันการรวมศูนย์ และความเป็นเอกภาพของ
พรรค เสริมการนำแบบองค์เดียวของพรรคให้
เข้มแข็ง เสริมสมรรถภาพรูปของพรรคให้เข้ม
แข็ง และทำให้ชีวิตของพรรคคึกคักมีชีวิตชีวา.
สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ทุกคน ต้องเข้าใจบท
บาท และความหมายของระบอบประชาธิปไตย
รวมศูนย์ของพรรคให้ดี และพยายามยกระดับจิต
สำนึกในการปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตยรวม

๓
ศูนย์ให้สูงขึ้น

๒. "จะให้พรรคมีพลัง ต้องอาศัยการค้ำ
เนิน ระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ของพรรค
ไประดมความเอากการเอางานของทั่วทั้งพรรค"
เบื้องหน้าการต่อสู้ยิ่งใหญ่ เรียกร้องให้ทั่วทั้ง
พรรค แสดงความเอากการเอางานอย่างเต็มที่
จึงจะสามารถได้รับชัยชนะ แต่การแสดงความ
เอากการเอางาน อย่างเป็นรูปธรรมคานต่าง ๆ
ภายในพรรค ขึ้นอยู่กับความมีประชาธิปไตยของ
ชีวิตภายในพรรค ถ้าภายในพรรคขาดชีวิตประ
ชาธิปไตยแล้ว จุดมุ่งหมายในการแสดงความ
เอากการเอางานก็ไม่อาจบรรลุผลได้. การปฏิบัติ
ได้พิสูจน์ว่า มีแต่ดำเนินระบอบประชาธิปไตย
รวมศูนย์ ให้ทุกคนมีสิทธิพูดและแสดงความเห็น
ส่ง เสริมให้ทุกคนแสดงสติปัญญา และความเอาก
การเอางานอย่างเต็มที่ ขณะเดียวกันก็ดำเนิน

กองรวมศูนย์ที่ถูกต้อง บนพื้นฐานของประชาธิปไตย
 โดยสร้างวินัยที่เข้มงวด และทำให้ความคิดและ
 การกระทำของทุกคนเป็นเอกภาพกัน จึงจะ
 สามารถนำมวลชนประชาชนไปทางซึ่งให้การปฏิ
 วัติได้รับชัยชนะ "เราจะต้องให้พลังทั้งปวงของ
 พรรคสามัคคีกันอย่างเข้มแข็ง ภายใต้หลักการ
 จัดตั้งและวินัย แห่งระบอบประชาธิปไตยรวม
 ศูนย์.

๓. การดำเนินระบอบประชาธิปไตยรวม
 ศูนย์ของพรรค เป็นหลักประกันอันสำคัญในการ
 ปฏิบัติตามแนวทางของพรรค และก็ยังเป็นเงื่อนไข
 ไขอันจำเป็น ในการเสริมความมั่นคงให้แก่การ
 นำของพรรคและ เฝ้าจัดการชนชั้นกรรมาชีพ.

๔. การที่กองทัพของเราสามารถดำรงอยู่
 ได้ในภาวะ ที่มีความยากลำบากอย่างหนักหน่วง
 นั้นนอกจากเพราะมีพรรคนำแล้ว ที่สำคัญยังเป็น

เพราะได้อาศัยการดำเนินลัทธิประชาธิปไตยใน
 กองทัพด้วย.

๕. ระบอบคณะกรรมการพรรคเป็น ระบบ
 สำคัญของพรรคที่ประกันการนำรวมหมู่ และป้อง
 กันการเหมางานโดยบุคคลเดียว ทำให้การนำ
 รวมหมู่กับการ รับผิดชอบโดยบุคคลสอง อย่างนี้ไม่
 ถูกทอดทิ้งไปคานใดคานหนึ่ง การที่องค์การจัด
 ตั้งทุกชั้นของพรรค ต้องปฏิบัติตามหลักการที่ให้
 การนำรวมหมู่ประสานกับการ รับผิดชอบโดยบุคคล
 นั้น เป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งของ ระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ เป็นการชี้แนวทางมวลชนของ
 พรรคในทางวิธีการนำ.

๖. การนำของพรรคเป็นการนำรวมหมู่ หา
 ไขเป็นการเผด็จอำนาจ โดยบุคคลหนึ่งบุคคลใด
 ไม่มี แต่ปฏิบัติระบอบการนำรวมหมู่อย่างจริงจัง
 จึงจะดำเนินระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ ของ

พรรคอย่างถูกต้องได้ จึงจะสามารถแสดงบทบาทการนำที่เป็นแกน ของคณะกรรมการพรรคอย่างเต็มที่ และดำเนินการนำคอกางงานระการต่าง ๆ อย่างถูกต้องได้ ทั้งนี้ก็เพราะการพิจารณาและการวิเคราะห์ปัญหา โดยบุคคลเดี่ยว ย่อมหลีกเลี่ยงได้ยากที่จะมีลักษณะอัตวิสัย และอคติ

การที่เราเชื่อมั่นในการนำรวมหมู่ มิใช่มีเสถียรภาพของส่วนบุคคล การดำเนินการรับมติชอบโดยบุคคลและการส่งเสริมบทบาทของส่วนบุคคลอย่างเต็มที่นั้น เป็นการแสดงออกอย่างป็นรูปธรรม และเป็นหลักประกันอันสำคัญในการทำให้การนำรวมหมู่บรรลุผล ทั้งนี้เพราะว่าในเขตงานหนึ่งหรือหน่วยงานหนึ่งพรรคเป็นผู้นำทุกสิ่งทุกอย่าง งานการมีมากมาย นับพันนับหมื่นเรื่อง แต่ปัญหาที่โคตกลงกันโดยงานการอภิ

ปรายรวมหมู่ขององค์การจัดตั้งของพรรคแล้วนั้น ถ้าไม่มีการแบ่งงานรับผิดชอบเป็นรายบุคคลแล้ว งานการต่าง ๆ ก็จะตกอยู่ในภาวะที่ไม่มีคนรับผิดชอบ และการนำของพรรคก็จะไม่มีทางบรรลุได้

ระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ คืออะไร

๑. "รัฐบาลที่เราเรียกร้องตองการนั้นตองเป็นรัฐบาลที่สามารถเป็นตัวแทนเจตนารมของประชาชนได้อย่างแท้จริง, รัฐบาลนี้ตองได้รับการหนุนช่วย และสนับสนุนจากประชาชนชั้นไพศาลทั่วประเทศและประชาชนก็ตองสามารถหนุนช่วยรัฐบาลได้อย่างเสรี และมีโอกาสทุกโอกาสในการส่งผลสะท้อนตอนนโยบายของรัฐบาลนี้คือความหมายของระบอบประชาธิปไตย"

"การเป็นแบบรวมศูนย์ ของอำนาจบริหารนั้นมีความจำเป็น เมื่อนโยบายที่ประชาชนเรียกร้องตองการ ได้รับการลงมติจากองค์การที่

๕
แสดงเจตนารมณ์ของประชาชน - และมอบให้รัฐบาลที่ตนเป็นผู้เลือกตั้งขึ้นแล้วก็ให้รัฐบาล เป็นผู้ นำออกใช้ ขอแต่ว่าในขณะนำออกใช้ไม่ละเมิด เข็มมุ่งที่โคลงมคิผานโดยเจตนารมณ์ของประชาชนแล้วเท่านั้น การนำออกใช้ก็จะราบรื่นปราศ จากอุปสรรคอย่างแน่นอน" นี่ก็คือความหมายของ ระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์.

๒. ภายในหมู่ประชาชน ประชาธิปไตยเป็นสิ่ง ที่กล่าวคู่กันกับการรวมศูนย์ เสรีภาพเป็นสิ่งที่ กล่าวคู่กันกับวินัย เหล่านี้ล้วนแต่เป็นคาน ๒ คาน ที่ชัคแย้งกัน ในองค์เอกภาพองค์เดียวกัน ซึ่ง ทั้งชัคแย้งกัน และเป็นเอกภาพกัน เราไม่ควร เน้นหนักคานหนึ่งและปฏิเสธอีกคานหนึ่งอย่าง มองคานเดียว. ภายในหมู่ประชาชนไม่มีเสรีภาพ ไม่ไค แต่ไม่มีวินัยก็ไคเช่นเดียวกัน ไม่มีประชาธิปไตยไม่ไค แต่ไม่มีการรวมศูนย์ ก็ไคเช่น

๕
เดียวกัน "ความเป็นเอกภาพระหว่างประชาธิปไตย กับ การรวมศูนย์ และความเป็นเอกภาพระหว่าง เสรีภาพกับวินัย เช่นนี้แหละคือระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ของเรา".

๓. ระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ของพรรค หมายถึง การรวมศูนย์บนพื้นฐานของประชาธิปไตย และประชาธิปไตยที่อยู่ภายใต้การชี้นำของ การรวมศูนย์ คือมีทั้งประชาธิปไตยและมีทั้งการ รวมศูนย์ ถ้าไม่มีประชาธิปไตยในระดับสูง ก็ไม่ อาจมีการรวมศูนย์ในระดับสูงไค แต่ถ้าไม่มีการ รวมศูนย์ในระดับสูง ก็ไม่อาจมีประชาธิปไตยใน ระดับสูงไค.

๔. การจัดความสัมพันธ์ระหว่างระบอบประชาธิปไตยกับระบอบรวมศูนย์ของเราก็คือ ดำเนิน ระบอบประชาธิปไตย เพื่อเสริมความมั่นคงแก่ การรวมศูนย์ เสริมความเข้มแข็งของวินัย และ

๑๐
ยกระคับสมรรถภาพสูงขึ้นไปสูงขึ้นไป กล่าวโดยสรุป
คือ "มีประชาธิปไตยเป็นวิธีการ มีการรวมศูนย์
เป็นจุดมุ่งหมาย"

การรวมศูนย์บนพื้นฐานของประชาธิปไตย

เรากล่าวถึงการรวมศูนย์บนพื้นฐานของประชาธิปไตยตามแนวทางดังนี้คือ.

- ๑) องค์การนำทุกชั้นของพรรคเกิดจากการเลือกตั้ง โดยผ่านการปรึกษาหารือที่เป็นประชาธิปไตยของสมาชิกพรรค.
- ๒) มติที่ขังปวงของพรรคล้วนกำหนดขึ้นโดยองค์การนำได้รวมศูนย์ความเห็นของมวลชนแล้ว.
- ๓) อำนาจขององค์การนำของพรรคได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่สมาชิกพรรคและที่ประชุมคณะแทนพรรค.
- ๔) องค์การนำของพรรคจะต้องมีแนวทาง

๑๑
นำที่ถูกต้อง เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ต้องหาวิธีแก้ เพื่อ
จะได้สร้างศูนย์การนำขึ้น.

๕) องค์การนำของพรรคนี้ สามารถเป็นตัวแทนของสมาชิกพรรคทั้งหมด ในการใช้อำนาจการนำรวมศูนย์และจัดการกิจการทุกอย่างภายในพรรค.

๖) องค์การชั้นบนจะต้องเข้าใจสภาพองค์การชั้นล่าง และสภาพความเป็นอยู่ของมวลชนอย่างแจ่มแจ้ง เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานทางทฤษฎีของการนำที่ถูกต้อง, ต้องรับฟังความเห็นขององค์การชั้นล่าง และสมาชิกพรรคเป็นประจำ คนคว่าความจักเจนของเขา และช่วยเขาแก้ปัญหาอย่างทันทางที่.

๗) หัวหน้าพรรคต้องขึ้นต่อและปฏิบัติตามวินัยที่เป็นเอกภาพของพรรค.

๘) สมาชิกพรรคต้องขึ้นต่อและปฏิบัติตามมติ

และคำชี้แนะขององค์การจัดตั้งพรรค ถ้ามี
ความเห็นที่ต่างกัน อนุญาตให้ส่งความคิดเห็นไว้
ได้หรือสะท้อนขึ้นไปยังชั้นบนได้.

ประชาธิปไตยภายใต้การชี้นำของการรวมศูนย์

เรากำเนนประชาธิปไตย ภายใต้การชี้นำ
ของการรวมศูนย์ตามแนวทางดังนี้คือ

๑) การเคลื่อนไหวทั้งปวง ของพรรคดำเนิน
ไปโดยมีการจัดตั้งและมีการนำ

๒) องค์การนำทุกชั้นของพรรคต้องรับผิดชอบ
และรายงานการงานขององค์การจัดตั้งของ
พรรค (ที่ประชุมผู้แทนพรรค หรือที่ประชุมใหญ่
สมาชิกพรรค) ที่เลือกคนขึ้นมาตามกำหนดเวลา.

๓) องค์การนำทุกชั้นของพรรคต้องรับฟัง
ความเห็นของมวลชนทั้งในและนอกพรรคอยู่เสมอ
ดำเนินการปรับปรุงทวงทำนองโดยวิธี เปิดประตู,
ต้องรับการควบคุมจากมวลชน สมาชิกพรรคมี

สิทธิที่จะวิจารณ์และเสนอข้อคิดเห็นต่อองค์การจัด
ตั้งและผู้นำทุกชั้นของพรรค, ภายในพรรคจะไม่
ยอมให้มีการรกดการวิจารณ์และโจมตีแก่ผู้ใดอย่าง
เด็ดขาด.

๔) องค์การพรรคทุกชั้นอย่าแก้ปัญหาอย่าง
ลวกๆเมื่อลงมติแล้วก็ต้องปฏิบัติตามอย่างเด็ดเดี่ยว

๕) มติใด ๆ ขององค์การชั้นบน ที่คนข้าง
ล่างจะต้องแจ้งให้องค์การชั้นกลาง และมวลสมาชิกพรรคทราบโดยด่วน.

๖) องค์การชั้นกลางและมวลสมาชิกพรรคจะ
ต้องอภิปรายคำชี้แนะขององค์การชั้นบนอย่าง ละ
เอียดถี่ถ้วน เพื่อจะเข้าใจความหมายในคำชี้แนะ
อย่างถ่องแท้และกำหนดวิธีปฏิบัติตามคำชี้แนะนั้น

๗) องค์การชั้นกลางของพรรคต้องรายงาน
การงานขององค์การชั้นบน ตามกำหนดเวลาปัญหา
ต่าง ๆ ขององค์การชั้นกลางที่ควรรายงานให้

กำหนด ก็ต้อง ขอคำชี้แนะ จากองค์การชั้นบนอย่าง
ทันทางที่.

ระบอบคณะกรรมการพรรคคืออะไร.

ระบอบคณะกรรมการพรรค คือหลักการจัดตั้ง
ของคณะกรรมการพรรค ที่ประกันการนำรวมหมู่
และป้องกันการเหมางาน โดยบุคคลเดียว หมายถึง
ถึงหลักการและวิธีการในการ จัดความสัมพันธ์ระ
หว่างการนำรวมหมู่กับการรับผิดชอบโดยบุคคล,
ความสัมพันธ์ระหว่าง เลขาธิการกับกรรมการ
ความสัมพันธ์ระหว่าง เลขาธิการกับคณะกรรมการ
การ และความสัมพันธ์ระหว่าง กรรมการกับ
กรรมการในคณะกรรมการพรรคอย่างถูกต้องนั้น
เอง.

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างการนำรวมหมู่ กับการรับผิดชอบโดยบุคคล

๑) ปัญหาสำคัญ ทั้งหมด (แน่นอน ไม่ใช่ปัญหา

หาเล็ก ๆ น้อย ๆ) ที่ไม่สลักสำคัญอะไรหรือปัญหาที่
ผ่านการอภิปราย และแตกไปแล้วในที่ประชุม
เพียงแต่รอการปฏิบัติอยู่นั้น) ล้วนต้องเสนอ
ให้คณะกรรมการ อภิปรายให้กรรมการที่เข้าร่วม
ประชุมแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ และลงมติที่แน
ชัดแล้วจึงค่อยแยกย้ายกันไปปฏิบัติ.

๒) กุมเฉพาะอำนาจใหญ่ กระจายอำนาจ
ย่อย คณะกรรมการพรรคลงมติ แต่ละฝ่ายรับไป
ปฏิบัติ ต้องเด็ดขาด มั่นใจในการปฏิบัติ แต่ละทั้ง
หลักการไม่ได้ ภารตรวจสอบงานนั้นเป็นหน้าที่
ของคณะกรรมการพรรค.

๓) ต้องนำปัญหามาแบกกันบนโต๊ะ ไม่เพียง
แต่เลขาธิการต้องทำเช่นนี้ กรรมการก็ต้องทำ
เช่นนี้ด้วย อย่าโทษกันกันดับหลัง เมื่อมีปัญหาก็คือเปิด
ประชุม นำปัญหามาแบกกันบนโต๊ะแล้วอภิปรายกัน
กำหนดลงไปสัก ๒-๓ ข้อ ปัญหาก็จะแตกไปได้

๔) การประชุมคณะกรรมการพรรค แต่ละครั้ง จะต้องดำเนินการอย่างมีการเตรียมและแลกเปลี่ยนความเห็นอย่างเต็มที่กันก่อน และจะต้องดำเนินการอภิปรายอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในที่ประชุม หากมีความเห็นที่แตกต่างกัน จะต้องแยกออกมาในที่ประชุม ดำเนินการอภิปรายกันอย่างเต็มที่ แล้วจึงลงเป็นมติ เรื่องบางเรื่องซึ่งเนื่องจากสภาพไม่แจ่มชัดและทำความเข้าใจในช่วงเวลาอันสั้นไม่ได้วาทหรือถกนั้นอย่าควนทำข้อสรุป อาจทำการสำรวจจนกว่าได้อีกชั้นหนึ่งแล้วจึงลงเป็นมติบนพื้นฐานที่ได้ทำความเข้าใจในสภาพการณ์และมีความคิดที่เป็นเอกภาพกัน.

๕) การประชุมของคณะกรรมการพรรคยังคงแยกเป็น ๒ ชนิด คือ การประชุมของคณะกรรมการประจำ และการประชุมเต็มคณะกรรมการ จะปะปนกันไม่ได้. แต่จะต้องศึกษานววิธีชน

หัวเป็นรายบุคคล กับกรรมการเพียงจำนวนน้อยมาแทนการอภิปรายรวมหม ของคณะกรรมการพรรคเพื่อตัดสินใจปัญหาสำคัญอยู่เสมอ โดยอ้างว่างานการมาก และไม่มีเวลาเปิดประชุม, เปลี่ยนวิธีแก้ปัญหาบางอย่าง ที่ควรแก้คววิธีดำเนินการอภิปรายในที่ประชุมคณะกรรมการพรรค ให้กลายเป็นการแก้คว "การประชุมผสมเสร็จไม่ก็ฝ่าย ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการนำกับการถูกนำขององค์การจัดตั้งพรรค กับองค์การจัดตั้งอื่น ๆ ปนเปกัน.

๖) การนำรวมหมกับการรับผิดชอบโดยบุคคล สองสิ่งนี้จะทอดทิ้งสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เราจะต้องศึกษานวทวงทำนอง อันไม่ถูกต้องที่ตัดสินใจปัญหาสำคัญ ๆ โดยบุคคลเดี่ยว ทั้งยังจะต้องศึกษาน การปิดหน้าทีรับผิดชอบให้แก่กันและกัน, ตลอดจนปรากฏการณ์ที่ไม่ถึงงามต่าง ๆ เช่น จะ

ต้องเปิดประชุมอภิปรายกันทุกเรื่อง ไม่ว่าเรื่อง
ใหญ่หรือเล็กก็ตาม เป็นต้น.

ความสัมพันธ์ระหว่างเลขาธิการ

กับกรรมการ .

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างเลขาธิการ กับ
กรรมการ เป็นความสัมพันธ์ที่ส่วนชางน้อยขึ้นต่อ
และปฏิบัติตามส่วนชางมาก ซึ่งต่างกับความสัม
พันธะระหว่างผู้บังคับกับพลทหารทั้ง เลขาธิการ
และกรรมการ ล้วนต้องมีทรรศนะการนำรวมหม
คือผู้ที่เป็นเลขาธิการ ไม่ตัดสินใจขาดปัญหาแต่ผู้
เดียว ส่วนผู้เป็นกรรมการก็ไม่นิ่งเฉยคุกคาม.

ในที่ประชุมของคณะกรรมการพรรคนั้น เล
ขาธิการจะต้องแสดงความคิดเห็น และ อภิปราย
ปัญหาโดยเสมอภาพ เช่นเดียวกับกรรมการ จะ
วางตัวเหนือกรรมการ และ เฝ้าจ้ออำนาจแต่ผู้
เดียวไม่ได้.

ในเวลาที่เขาปฏิบัติงานรับผิดชอบโดยบุคคล เพื่อ
ปฏิบัติมติของคณะกรรมการพรรคนั้น กรรมการที่
ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านหนึ่งด้านใด
ควรต้องรับการกำชับ การตรวจสอบ และการชี้
นำจากเลขาธิการ สภาพการณ์ที่สำคัญ ๆ และ
ปัญหาใหม่ ๆ ที่ปรากฏขึ้นในการทำงานต้องรายงาน
และขอคำแนะนำจากเลขาธิการจะต่างคน
ต่างบริหารงานโดยไม่ประสานกันไม่ได้.

ในการทำงานประจำวันนั้น ถ้าเลขาธิการกับ
กรรมการ เกิดข้อขัดแย้งในความคิดเห็นที่สำคัญ
หรือประสบปัญหาที่สำคัญ ๆ แล้ว ก็ต้องเรียก
ประชุมคณะกรรมการพรรค เพื่ออภิปราย และ
ตกลงปัญหาตามกัน จะให้เลขาธิการ หรือกรรม
การพูดคำเดียวเป็นฝ่ายไหนไม่ได้.

ความสัมพันธ์ระหว่างเลขาธิการ

กับคณะกรรมการ.

เลขาธิการเปรียบเสมือน "ผู้บังคับหมู่" จะต้องแสดงบทบาทที่เป็นแกนนำในสถานต่าง ๆ เช่น ในการเตรียมการประชุม, การเรียกและจัดประชุม. การสะกดใจแก่คิดให้แต่ละคนอภิปรายปัญหาอย่างเป็นประชาธิปไตย และการทำข้อสรุปโดยรวมขึ้นจากความเห็นของแต่ละคน าลาดังนั้นจะต้องทำในสิ่งที่ "ให้ทุกคนทุกคน" จะทำให้สิ่งที่ "ให้ทุกคนคนเดียว" นั้นไม่ได้, จะต้องสันตัดในการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างกัน นานาชนิด ถอมตัว สุขุมรอบคอบ ปฏิบัติต่อกันโดยเสมอภาค, นอกจากนี้ยังจะต้องสันตัดในการทำงานโฆษณา และงานจัดตั้งกับ "คนหนึ่งหมู่" ไซล์ทิมารักช - เลนิน ความคิดเหมาเจอตง. ตลอดจนแนวทาง เข้มม่งและนโยบายของพรรคไปทำให้ความคิดของ "คนหนึ่งหมู่" เป็นเอกภาพกัน. คอชออบกพรอง และความผิด

พลาดที่เรีกขึ้นในการงานนั้น ก็ต้องรับผิดชอบ
 อย่างเป็นฝ่ายกระทำ.

การที่จะนำหมู่ให้กันนั้น แนนอบไมไรของ
 ง่าย เลขาธิการจะเป็น "ผู้บังคับหมู่" ให้ได้ก็
 ควรจะศึกษาและคนกว่าให้ที่เดียว ถ้าไม่เอา
 ใจใส่ในงานโฆษณาและงานจัดตั้งกับ "คนหนึ่ง
 หมู่" ของคนไม่สันตัดในการจัดการ กับความล้ม
 พันธระหว่างงานกับกรรมการ ไม่ศึกษาคนกว่า
 ว่าจะดำเนินการประชุมให้ได้โดยอย่างไรแล้ว ก็
 ยากนักที่จะบังคับบัญชา "คนหนึ่งหมู่" นี้ให้ได้.

ความสัมพันธ์ระหว่างกรรมการ

กับคณะกรรมการ.

กรรมการทุก ๆ คน ควรต้องพยายามทำให้
 คณะกรรมการพรรค กลายเป็นหมู่คณะสรุปที่
 เข้มแข็ง เกรียงไกร จะต้องเอาใจใส่ในการ
 งานของส่วนทั้งหมด เขารวมการนำรวมหมู่

อย่างเอาการเอางานและร่วมส่วนในการกุมอำนาจใหญ่กับกรรมการพรรคให้คิด ทั้งต้องป้องกันมิให้เกิดความคิดฟุ้งอาศัยที่ "ให้เลขาธิการคัดลิสต์ข้อหา กรรมการปฏิบัติตาม" และปรากฏการณ์ ที่ไม่กล้ารับผิดชอบต่องานที่ตนได้รับมอบหมาย, และก็ต้องขจัดหาที่ที่ผิดซึ่งเอาใจใส่แต่การงานที่ตนได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเท่านั้นและ "ซาไม่เกี่ยว" เมื่อเวลาอภิปรายการงานที่คนอื่นได้รับมอบหมาย.

(๕) ความสัมพันธ์ระหว่าง

กรรมการกับกรรมการ

๑. กรรมการทุกคน ล้วนต้องถ่อมตัว สุ่มรอบคอบ เคารพซึ่งกันและกัน ศึกษาซึ่งกันและกัน รับเอาข้อดีของคนอื่น เพื่อเสริมข้อด้อยของตน สนิทสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันรวมแรงรวมใจกันดำเนินการกิจกรรมกัน และป้องกัน

ความโน้มเอียงทางลัทธิพรรคพวก.

๒. "แจ่งข่าวสารแก่กัน" หมายความว่าระหว่างกรรมการกับกรรมการ ในคณะกรรมการพรรคด้วยกัน ต้องนำเรื่องราวที่ตนทราบมานั้นไปแจ่งให้แก่กันและกัน และแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ข้อนี้มีความสำคัญมากในการให้ได้มาซึ่งภาษารวมกัน.

เชิดชูส่งเสริมประชาธิปไตย

ภายในพรรคอย่างเต็มที่.

๑. ไม่ว่าในพรรคหรือนอกพรรคล้วนจะต้องมีชีวิตประชาธิปไตยอย่างเต็มที่ กล่าวคือล้วนจะต้องดำเนินระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ อย่างจริงจัง, ถ้าไม่มีประชาธิปไตยก็เป็นไปไม่ได้ที่จะมีการรวมศูนย์ที่ถูกต้อง เพราะว่าเมื่อแต่ละคนมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน หากไม่มีความเข้าใจที่เป็นเอกภาพกันแล้ว ระบอบการรวมศูนย์ก็สร้าง

ขึ้นไม่ได้.

๒. เป้าหมายของการเชิดชู ส่งเสริมประชาธิปไตยภายในพรรคอย่างเต็มที่นั้น อยู่ที่การนำขององค์การจัดตั้งพรรค. สมาชิกพรรคทั้งปวงที่รับงานการนำ จะต้องทำให้ได้ในเรื่องเหล่านี้คือ

๑) มีท่วงท่าของประชาธิปไตยที่เต็มภาคภูมิประชาธิปไตยของสมาชิกพรรค ทำให้แนวทาง เข้มมั่ง และนโยบาย เป็นที่ยึดกุมของแต่ละคน ทำให้แต่ละคนเข้าใจปัญหาและสภาพการณ์และแสดงความคิดเห็นกันอย่างเต็มที่.

๒) มติต่าง ๆ ขององค์การชั้นบน ไม่ว่าจะ เป็นมติใดก็ตามที่มีความสำคัญ แม้สักเล็กน้อยก็ต้องถ่ายทอดไปยัง องค์การชั้นกลางและในมวลหมู่สมาชิกพรรคอย่างรวดเร็ว.

๓) การรายงานการงานในที่ประชุมตัวแทนพรรคหรือในที่ประชุมใหญ่ สมาชิกพรรคจะเอา

๒๕
 แผนมอบหมายภาระหน้าที่ส่วน ๆ และเอาแต่ "ข้าพคุณ" "เอ็งฟัง" ไม่ได้ หากจะตองนำเอาการทำงานของพรรคยกขึ้นสู่การต่อสู้ทางแนวทางในระดับสูง ทำการวิเคราะห์และทำขอสรุป โดยการหาสิ่งจะจากความเป็นจริง.

๔) ยืนยั้นในผลงาน และเสนอข้อบกพร่องและความผิดพลาดออกมา เข้มงวดใน "การมาตัดตนเอง", กล่าววิจารณ์ตนเอง รับการควบคุมจากสมาชิกพรรคด้วยจิตสำนึก.

๕) รับฟังความเห็นต่าง ๆ ของสมาชิกพรรคอันไพศาลอย่างทั่วค่าน คือจะต้องรับฟังความเห็นของคนส่วนมาก และทั้งจะต้องรับฟังความเห็นของคนส่วนน้อยด้วย โดยเฉพาะต่อความเห็นของคนส่วนน้อยนั้น จะต้องให้พวกเขาเสนอออกมาอย่างเต็มที่ ทั้งยังต้องพิจารณาอย่างจริงจังด้วย จะต้องรับฟังความเห็นค่าน

ตรง และก็ต้องรับฟังความเห็นที่ตรงกันข้ามด้วย
จะต้องรับฟังความเห็นที่ถูกต้อง ทั้งยังต้องปฏิบัติ
ตัวอย่างถูกต้องต่อความเห็นที่ไม่ถูกต้อง และทำ
งานความคิดการ เมืองอย่างละเอียดปราณีตด้วย.

๓. การที่ประชาธิปไตยภายในพรรคจะได้อรับ
การ เจริญส่ง เสริมขยาย เต็มที่ขึ้น ขึ้นอยู่กับสมา
ชิกทั่วทั้งพรรคที่จะต้องทำให้ได้ ๒ ด้านดังนี้ คือ

(๑) มีความมานะพยายามในการปฏิบัติ
คำสั่งและ ของพรรคอย่างมีจิตสำนึก และจริง
จัง ไม่ไหวท้าวที่ผิดที่รับเอาแต่ส่วนที่ของการ เพื่อ
รับใช้ตนเอง หากต้องมีจิตใจที่รับใช้ชอบ และ
เอาการเอางานต่อภารกิจปฏิบัติ เอาใจใส่
เรื่องใหญ่ ๆ และเอาใจใส่การงานของพรรค.

(๒) กล้าแสดงความคิดเห็นของตน ต่อปัญหา
ทางการเมืองที่สำคัญ ๆ ในแต่ละปัญหา สิ่งที่ถูกก็
สนับสนุน สิ่งที่ไม่ดีก็คัดค้าน การที่ไม่กล้าสนับสนุน

ความเห็นที่ถูกต้อง และก็ไม่กล้าคัดค้านความ
เห็นที่ผิดพลาด เป็นการแสดงออกที่ไม่รับผิดชอบต่อ
พรรค.

ยึดมั่นในการรวมศูนย์ และ

ความเป็นเอกภาพของพรรค.

๑. "พรรคคอมมิวนิสต์ ไม่เพียงแต่ต้องการ
ประชาธิปไตย ยิ่งกว่านั้นยังต้องการการรวม
ศูนย์ด้วย" ถ้าปราศจากการรวมศูนย์และความ
เป็นเอกภาพแล้ว ก็ไม่สามารถพิชิตศัตรูใด
ไม่มีการรวมศูนย์ในระดับสูง ต่างคนต่างมีความ
เห็นขัดแย้งกันและต่างคนต่างปฏิบัติไปตามความ
เห็นของตนแล้ว ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะรวมศูนย์พลัง
ของสมาชิกพรรคอันไพศาลไว้ที่เป้าหมาย แห่ง
การบากบั่นต่อสู้อันเดียวกัน เพื่อช่วงชิงให้การ
ปฏิวัติได้รับชัยชนะ.

๒. คณะกรรมการพรรคทุกระดับต้องดำเนิน

การรวมศูนย์อย่างถูกต้อง โดยถือลัทธิมาร์กซ์
— เสนอ ความคิดเหมาเจ๋อตงเป็นบรรทัดฐานจึง
จะสามารถบรรลุ "๕ เอกภาพ" (มีความเข้าใจ
ใจที่เป็นเอกภาพ, นโยบายที่เป็นเอกภาพ, โครง
การที่เป็นเอกภาพ, การบัญชาที่เป็นเอกภาพและ
การกระทำที่เป็นเอกภาพ) ได้อย่างแท้จริงและ
สามารถนำสมาชิกพรรค และมวลชนอันไพ
ศาลไปบรรลุภาระหน้าที่สู่บรรดาประการต่าง ๆ ที่
พรรคมอบหมายให้.

คัดค้านการทำลายระบอบประชาธิปไตย

รวมศูนย์ของพรรคอย่างเด็ดเดี่ยว

เราจะต้องต่อสู้คัดค้านปรากฏการณ์และการ
กระทำ ๒ ด้านที่มุ่งทำลายระบอบประชาธิปไตย
รวมศูนย์ของพรรคอย่างเด็ดเดี่ยว, ด้านหนึ่งคัด
ค้าน การทำลายระบอบประชาธิปไตยภายใน
พรรค อีกด้านหนึ่งคัดค้านการทำลายการรวม

ศูนย์และความเป็นเอกภาพของพรรค.

๑) ปรากฏการณ์และการกระทำที่มุ่ง
ที่ทำให้ชีวิตประชาธิปไตยภายในพรรคไม่
ได้รับการเชิดชูส่งเสริมอย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดสิ่งที่
เรียกว่า ชีวิตประชาธิปไตยไม่พอปรากฏการณ์
ชนิดนี้ เป็นอุปสรรคต่อการขยายความเอาการ
เอางานของทั่วทั้งพรรคอย่างเต็มที่. ขณะเดียวกัน
ก็ส่งผลกระทบต่อถึงแนวร่วม และการเคลื่อนไหว
มวลชนเราจะต้องคัดค้านอย่างเด็ดเดี่ยวต่อ
สู่ทำลายปรากฏการณ์และการกระทำเหล่านี้เช่น
หวังทำนองฟอแบน ที่กกดประชาธิปไตยภายใน
พรรค กระทั่งการต่อสู้คัดค้านบุคคลที่เผด็จอำ
นาจโดยพลการ วางอำนาจบาตรใหญ่และวาง
ตัวบุคคลอยู่เหนือองค์การจัดตั้งของพรรค.

๒) ให้ขุกรากประชาธิปไตยเพื่อถึงเสียเพราะ
มันบั่นทอน และทำลายพลังสู้รบของพรรค ทำให้

พรรคไม่สามารถแบกรับภาระหน้าที่ ในการต่อสู้ ให้ได้รับชัยชนะ ความเสรีและความไม่มีระ เบียบวินัยของชนชั้นนายทุน เมื่อได้นำเข้ามาใน พรรคก็จะเป็นความคิดประชาธิปไตยเพื่อ ทาง การเมืองและทางการจัดตั้ง ความคิดชนิดนี้เข้า กันไม่ได้ กับภาระหน้าที่ในการต่อสู้ของชนชั้น กรรมมาชีพอย่างสิ้นเชิง

๓) คัดค้านการเคลื่อนไหวอย่างไร้การ จัด ตั้งและไม่มีการนำ ก่อความแตกแยกภายใน พรรค เคลื่อนไหวกลุ่มย่อยก่อกองพรรคพวก เพื่อ โยกคลอน และคัดค้านการนำที่เป็นเอกภาพของ พรรค, ขจัดสภาพไม่มีวินัยและสภาพน่าฉิบไชย รวมศูนย์อำนาจทั้งหมดที่อาจรวมศูนย์ได้ และพึง ต้องรวมศูนย์ไว้ ในมือของคณะกรรมการพรรค, พึ่งต้องขจัดปรากฏการณ์ ที่ไม่เป็นเอกภาพนานา ชนิดให้หมดไปอย่างสิ้นเชิง. จะต้องส่งเสริมให้

คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนทั้งหมด. สมาชิกพรรค แต่ละคน งานเฉพาะส่วนแต่ละอย่าง คำพูดแต่ ละคำ และการกระทำแต่ละครั้งล้วนจะต้องถือ ผลประโยชน์ของทั้งพรรคเป็นจุดเริ่มต้น จะยอม ให้ละเมิดหลักการนี้ไม่ได้เป็นอันขาด.

เอกสารประกอบการศึกษา

- ๑) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพรรค บทที่ ๗ "ระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ของพรรค"
- ๒) ศักยภาพประชาชนเหมาเจอตุง วาดวย การสร้างพรรค บทที่ ๑๑ "ระบอบประชาธิปไตยรวมศูนย์ของพรรค"
- ๓) ศักยภาพประชาชนเหมาเจอตุง บทที่ ๑๐

- ๖) "การนำของคณะกรรมการพรรค" และ
บทที่ ๑๕ "ประชาธิปไตยใหญ่๑๓ประการ"
- ๘) สรรนิพนธ์ประธานเหมาเจอตุง เล่ม ๔
(ตอนปลาย) เรื่อง "วิธีการทำงานของ
คณะกรรมการพรรค".
- ๕) เสริมพรรคตะจัดตั้งและวินัยให้เข้มแข็ง.
- ๖) ระเบียบการพรรคฯ หลักการทั่วไปขอ ๔
หมวด ๑ สมาชิกภาพ ขอ ๒ หน้าที่
ของสมาชิก
ขอ ๓ สิทธิของสมาชิก.
หมวด ๒ โครงสร้างทางจัดตั้ง ขอ
๑๔
- ๗) มติ คำชี้แนะต่าง ๆ ของพรรค ปี ๒๕๒๑
และปี ๒๕๒๒
-

ปัญหาที่สอง เกี่ยวกับวิธีคิดและวิธีการทำงาน
ที่เป็นวิทยาศาสตร์.

จากมติ คำชี้แนะของพรรค ที่เรียกร่อง
"สมาชิกพรรคทุกคน จะต้องเพิ่มความสนใจศึกษา
ลัทธิมารกซ์-เลนิน ความคิดเหมาเจอตุง อย่าง
จริงจัง... ทั้งให้สามารถยึดกุมจุดยืน พรรคตะ
วิธีการ ของลัทธิมารกซ์ มาใช้ในการวิเคราะห์
ปัญหาและแก้ปัญหาได้" นั้น มีความหมายสำคัญ
ยิ่งในการประกันให้พรรคเราสามารถเป็นศูนย์
การนำที่ชี้นำ และกำหนดจังหวะก้าว ในการ
เคลื่อนไหวคานต่างๆได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์และ
ทันกาล ทั้งยังเป็นหลักประกันใหม่ตื่คำชี้แนะอื่นๆ
ของพรรคได้รับการปฏิบัติและบรรลุผลอีกด้วย.

ในที่นี้ใคร่เสนอวิธีคิดและวิธีการทำงานที่เป็น
 วิทยาศาสตร์ขึ้นมา โห่สหายเราพิจารณาที่ศึกษาคน
 คว้า และทำความเข้าใจกันอย่างเป็นเอกภาพ
 เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวดังข้างต้น สาเหตุที่
 เสนอขึ้นเพราะว่า วิธีคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ก็คือ
 กฎและหลักการทั่วไป อันเป็นพื้นฐานในการวิ
 เคราะห์และรับรู้สรรพสิ่งอย่างถูกต้อง ซึ่งโลกอ
 รูปขึ้นจากการใช้จุดยืน ทรรศนะ วิธีการของ
 ลัทธิมารกซ์ไปวิเคราะห์และเข้าใจปัญหาต่าง ๆ
 ที่เกิดขึ้น ครึ่งแล้วครึ่งเล่า ส่วนวิธีการทำงานที่
 เป็นวิทยาศาสตร์ก็คือ ขอสรุปทั่วไปจากการปฏิบัติ
 บัญชีในการต่อสู้คัดแปลงโลกภววิสัยและโลกอัตวิ
 สัย ที่ก่อรูปขึ้นจากการใช้จุดยืน ทรรศนะ วิธี
 การของลัทธิมารกซ์ ไปแก้ปัญหาดังกล่าวครึ่งแล้ว
 ครึ่งเล่านั่นเอง.

ปรัชญาลัทธิมารกซ์ถือว่า "ปัญหาที่สำคัญยิ่ง

นั้นไม่ใช่อยู่ที่ว่าเขาเข้าใจกฎของโลกภววิสัยแล้วสามารถอธิบายโลกได้ หากอยู่ที่ว่า นำเอาความ
 รับรู้ที่มีต่อกฎภววิสัยนี้ ไปคัดแปลงโลกอย่างมีกัม
 มันตภาพ" เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาวิธีคิดและวิธีการ
 ทำงานที่ถูกต้องและเป็นวิทยาศาสตร์นั้น จึงเป็น
 สองสิ่งที่มีสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน และมีความสำคัญ
 อย่างยิ่ง จะขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ได้ในการต่อสู้
 ของเรา วิธีคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์และทฤษฎีที่
 เป็นวิทยาศาสตร์แขนงต่าง ๆ ทำให้เราสามารถ
 วิเคราะห์ และรับรู้กฎภววิสัยของสิ่งต่าง ๆ ได้
 อย่างถูกต้องซึ่งจะเป็นพื้นฐานอันสำคัญในการคัด
 แปลงโลกให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์การพัฒนา คดี
 กลายขยายตัวของมัน, วิธีการทำงานที่เป็นวิท
 ทยาศาสตร์ และความมานะพยายามของคนเรา
 นอกจากจะทำให้เราสามารถคัดแปลงโลก ได้
 อย่างมีกัมมันตภาพแล้ว ยังเป็นพื้นฐานอันสำคัญ

ในการที่จะไปเข้าใจสรรพสิ่งอย่างเป็นจริงควาย
 คอไปนี้จะขอพูดถึงปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ โดย
 แยกเป็นประเด็นใหญ่ ๓ ประการ คือ.

๑. เกี่ยวกับวิธีคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์.
๒. เกี่ยวกับวิธีการทำงาน ที่เป็นวิชา
 ศาสตร์
๓. จุดยืน ทรรศนะ วิธีการรูปธรรมของลัทธิ
 มารกษที่มีต่อปัญหาสำคัญ ๆ บางอย่าง.

(๑) เกี่ยวกับวิธีคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์

ปัญหาวิธีคิด ที่แท้จริงคือ ปัญหาโลกทรรศน์ชั้น
 เป็นมูลฐาน หมายความว่า มีโลกทรรศน์อย่าง
 ไร ก็จะมีวิธีคิดอย่างนั้น ถ้าคนคนหนึ่งมีโลก
 ทรรศน์ที่ถูกตอและเป็นวิทยาศาสตร์ คน ๆ นั้นก็
 จะมีวิธีคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ ตรงกันข้าม หากมี
 โลกทรรศน์ที่ไม่ถูกตอ และไม่ใช่วิทยาศาสตร์
 แล้วก็จะไม่สามารถมีวิธีคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ได้.

ประธานเหมาฯ กล่าวว่า "ในประวัติการ
 รับรู้ของมนุษยชาติ แต่ไหนแต่ไรมาก็มีความเข้าใจ
 ใจเกี่ยวกับกฎแห่งการพัฒนาของจักรวาลอยู่ ๒
 ชนิด ชนิดหนึ่งเป็นความเข้าใจแบบอภิปรัชญา
 อีกชนิดหนึ่งเป็นความเข้าใจแบบวิภาษวิธี ความ
 เข้าใจ ๒ ชนิดนี้ ได้ก่อรูปขึ้นเป็นโลกทรรศน์ ๒
 ชนิดที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน"

ดังนั้นการที่จะทำให้วิธีคิดของเราเป็นวิทยา
 ศาสตร์นั้นย่อมแยกไม่ออกจากการมานะพยายาม
 คัดแปลงโลกทรรศน์ของตนเอง ให้เป็นขั้นขั้น
 กรรมมาตีพอเหมาะในที่นี่จะไม่ขอพูดถึงปัญหาการคัด
 แ่ลงโลกทรรศน์แต่จะพูดถึงปัญหาโลกทรรศน์วิ
 ทยิมวิภาษ อันเป็นวิธีคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์เลย
 ที่เกี่ยว สำหรับปัญหาการคัดแปลงโลกทรรศน์
 หวังว่าสหายเรา คงต้องหาเงื่อนงำไขคนควาคณ
 เองอย่างจริงจังต่อไป.

วิธีคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ แสดงออกด้วยการปฏิบัติสิ่งเหล่านี้คือ .

ในการมองปัญหาและวิเคราะห์ปัญหานั้น
จะต้องเริ่มตนจากสภาพความเป็นจริงที่ดำรงอยู่

๑. ลัทธิมาร์กซสอนเราว่า การมองปัญหานั้น ต้องไม่เริ่มตนจากคำนิยามซึ่งเป็นนามธรรม หากต้องเริ่มตนจากข้อเท็จจริง ที่ดำรงอยู่ทางภววิสัย และให้ใครมาซึ่งเข็มมุ่งนโยบาย และมาตรการจากการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง เหล่านี้.

๒. ผู้ใดก็ตาม ต้องการจะรับรู้สิ่งใดนอกจากสัมผัสกับสิ่งนั้น ซึ่งก็มีชีวิตอยู่ (ปฏิบัติอยู่) ในสภาพแวดล้อมของสิ่งนั้น ๆ แล้ว ก็ไม่มีทางที่จะแก้ให้คลไไปได้... ถ้าท่านอยากจะมีความรู้ ท่านก็ต้องเปลี่ยนแปลงลูกสัตว์ กินคูเอง... ถ้าท่านอยากจะรู้ทุษณี และวิธีการของการปฏิบัติ ท่านก็ต้องเข้าร่วมการปฏิบัติ. ความรู้แท้ทั้งหมด

ล้วนแต่มีต้นกำเนิด มาจากความชัดเจนโดยตรงทั้งสิ้น.

๓. วิธีการวิเคราะห์ ก็คือ วิธีการวิภาษ ที่ว่าวิเคราะห์นั้น ก็คือวิเคราะห์ความขัดแย้งของสิ่งนั้นเอง ถ้าไม่คนเคยกับชีวิต ไม่เข้าใจความขัดแย้งที่กล่าวถึงนั้นอย่างแท้จริงแล้ว ก็ไม่อาจมีการวิเคราะห์ที่ตรงประเด็นได้.

๔. ท่าทีชนิดนี้ก็คือ ท่าทีที่หาสิ่งจะจากความเป็นจริง "ความเป็นจริง" ก็คือสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ทางภววิสัย "สิ่งจะ" ก็คือ ความสัมพันธ์ภายในของสิ่ง ภววิสัยคือ ก "หา" ก็คือเราไปค้นคว้า เราจะต้องเริ่มตนจากสภาพที่เป็นจริงในประเทศและนอกประเทศ ในมณฑลและนอกมณฑล ในอำเภอและนอกอำเภอ ในเขตและนอกเขต. ถอดเอากฎซึ่งมีอยู่ในนั้นแต่เดิม และซึ่งมิใช่เสกสรรขึ้นออกมา กล่าวคือ ค้นหาความสัมพันธ์

พันธุภายในของเหตุการณ์รอบ ๆ ตัวเราออกมา
เป็นเครื่องนำทางการกระทำของเรา และเมื่อ
จะทำเช่นนี้ ก็ต้องไม่อาศัยจินตนาการทางอวั
สัย ไม่อาศัยความกระตือรือร้นชั่วขณะ ไม่อาศัย
เล่มหนังสือซึ่งไม่มีชีวิต หากอาศัยความเป็นจริง
ที่ดำรงอยู่ทางภววิสัย กำขอมวลไว้อย่างละเอียดย
ถกเอาข้อสรุปที่ถูกต้องออกมาจากข้อมูลเหล่านั้น
โดยอาศัยการรับเข้าของหลักทฤษฎีทั่วไป ของลัทธิ
มาร์กซ์ - เลนิน ความคิดเหมาเจอบุญ.

ในการมองปัญหาใด ๆ จะต้องมองเนื้อแท้ของมัน,
จะຕອມมองคานที่เป็นธาตุแท้ และคานที่เป็นกระ

- แสหลัก

๑. เคมมูลฐานแห่งการพัฒนาของสิ่งมีชีวิต
ที่ภายนอกของสิ่ง หากอยู่ที่ภายในของสิ่ง อยู่ที่
ลักษณะขัดแย้งภายในของสิ่ง ภายในของสิ่งใดๆ
ล้วนแต่มีลักษณะขัดแย้ง เช่นนี้ทั้งสิ้น ดังนั้น จึงก่อ

ให้เกิดการเคลื่อนไหวและการพัฒนาของสิ่ง.

วิชาวิธีวัตถุนิยมถือว่า เหตุภายนอกเป็น
เงื่อนไขของการเปลี่ยนแปลง เหตุภายในเป็น
มูลฐานของการเปลี่ยนแปลง เหตุภายนอกเกิด
บทบาทโดยผ่านเหตุภายใน. ไข่ที่กกลายเป็นลูก
ไก่เพราะได้รับอุณหภูมิอันพอเหมาะ, แต่อุณหภูมิไม่
สามารถทำให้ก้อนหินกลายเป็นลูกไก่ได้ เพราะ
มูลฐาน ๒ สิ่งนี้ต่างกัน.

๒. ในการมองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เราຕອມมอง
เนื้อแท้ของมัน โดยถือเอาปรากฏการณ์ของมัน
เป็นเพียงสิ่งนำทางเข้าประตูเท่านั้น หน้าที่เข้า
ประตูแล้ว ก็ຕອມจับเอาเนื้อแท้ของมันไว้ให้ได้
เช่นนี้ จึงจะเป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เชื่อถือได้
และเป็นวิทยาศาสตร์.

๓. โลกทรรศน์วิธีวิธีนี้ ที่สำคัญก็คือสอน
ให้คนเราหันทิศในการสังเกตและวิเคราะห์การ

เคลื่อนไหวของความขัดแย้งในสิ่งต่าง ๆ และอาศัยการวิเคราะห์อย่างนี้ ชี้ให้เห็นถึงวิธีการแก้ความขัดแย้ง ฉะนั้นการเข้าใจกฎแห่งความขัดแย้งในสรรพสิ่งอย่าง เป็นรูปธรรม จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับพวกเรา. ทานก็ต้องเข้าร่วมการปฏิบัติที่จะ เปลี่ยนแปลงความเป็นจริง ถ้าท่านอยากบรรลุ ชาติของลูกสาวดี.

๔. ในกระบวนการใด ๆ ถ้ามีความขัดแย้งจำนวนมากดำรงอยู่ ในความขัดแย้ง เหล่านี้จะต้องมีสิ่งหนึ่งที่เป็นหลัก ที่มีบทบาทนำและชี้ขาด ส่วนความขัดแย้งอื่น ๆ นั้นอยู่ในฐานะรองและขั้นตอน ดังนั้นในการค้นคว้ากระบวนการใด ๆ ก็คือ เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ที่มีความขัดแย้งมากกว่า ๒ ขั้นตอนอยู่แล้ว เราต้องทุ่มกำลังทั้งหมดไปค้นหาความขัดแย้งหลักของมันออกมา เมื่อจับความขัดแย้งหลักนี้ได้แล้ว ปัญหาทั้งหมดก็จะ

แตกไปได้โดยง่าย.

๕. ในระหว่างคานสองคานที่ขัดแย้งกันอยู่ จะต้องมีคานหนึ่งที่เป็นหลัก อีกคานหนึ่งเป็นรอง คานที่เป็นหลักก็คือสิ่งที่เรียกว่าคานที่มีบทบาทนำ ในความขัดแย้งนั่นเอง. ลักษณะของสิ่งๆหนึ่งนั้น กำหนดโดยคานที่เป็นหลักของความขัดแย้ง ซึ่งมีฐานะครอบงำเป็นสำคัญ

๖. วิธีการมองปัญหาของสหายเหล่านี้ไม่ถูกต้อง พวกเขาไม่มองคานที่เป็นธาตุแท้, คานที่เป็นกระแสหลักของปัญหา กลับไปเห็นในสิ่งที่ไม่ใช่คานธาตุแท้และไม่ใช่คานกระแสหลัก. ควรต้องชี้ให้เห็นว่าจะละเลยปัญหาที่ไม่ใช่คานธาตุแท้ ไม่ใช่คานกระแสหลักไม่ได้ จะต้องแกมมันให้ตกไปที่ละเรื่อง ๆ แต่ก็ไม่ควรถือสิ่งเหล่านี้เป็นธาตุแท้ และกระแสหลักจนกระทั่งหลงทิศทางของตนไป.

ในการมองหาและวิเคราะห์ปัญหาอันจะคล่อง
มองอย่างรอบคอบ วิเคราะห์อย่างเป็นรูปธรรม

๑. วิภาษวิธีเห็นว่า ปรากฎการหนึ่งใดในโลกธรรมชาติ ถ้าหากนำมาพิจารณาอย่างใดๆ โดยถือเป็นปรากฏการณ์ ที่มีใคร่มีความเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ที่แวดล้อมมันอยู่แล้ว ก็จะเป็นสิ่งที่ไม่อาจจะเข้าใจได้.

๒. เติมนักกล่าวหา การวิเคราะห์สหภาพรูปธรรมอย่างเป็นรูปธรรมนั้นเป็น "สิ่งที่เป็นธาตุแท้ที่สุดของลัทธิมาร์กซ์ วิชาญาณที่มีชีวิตของลัทธิมาร์กซ์" สหายเราเป็นจำนวนมากขาดหัวคิดในการวิเคราะห์ ไม่อยากทำการวิเคราะห์ และคนควาสิ่งที่สลบซับซ้อนอย่างลึกซึ้งซ้ำแล้วซ้ำอีกหากชอบทำข้อสรุปง่าย ๆ ที่ยื่นขึ้นอย่างสัมบูรณ์หรือปฏิเสธอย่างสัมบูรณ์... ต่อแต่นี้ไปควร จะปรับปรุงสภาพเช่นนี้ให้ดีขึ้น.

๓. การมองงานของเราด้วยทรรศนะที่ ยื่นทุกอย่าง หรือปฏิเสธทุกอย่างล้วนเป็นลักษณะ คำนึงเสียทั้งสิ้น... การยื่นขึ้นทุกอย่างก็คือเห็น แต่คำนี้ ไม่เห็นคำแล้ว ไ้แต่สรรเสริญ วิจารณ์ไม่ไ้ ที่วางงานของเราดูเหมือนจะดีไปหมดทุกอย่างนั้น ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง มีโซวาคีไปหมดทุกอย่าง มันยังมีขอบกพรองและความผิดพลาดอยู่ แต่ก็มีโซวาแล้วไปหมดทุกอย่างก็คือการไม่วิเคราะห์แล้วถึงความคิดเห็น งานทั้งหลายทำได้ไม่ทั้งหมดนั้น.

๔. ในการมองหา ชาวลัทธิมาร์กซ์ไม่เพียงแต่ต้องมองเห็นเฉพาะส่วนเท่านั้น หากยังต้องมองเห็นส่วนทั้งหมดด้วย.

๕. เราต้อง เรียนรู้การมองหาอย่างรอบคอบ, ไม่เพียงแต่ต้องมองเห็นด้านตรง ของสิ่งเท่านั้น, หากยังต้องมองเห็นด้านกลับของมัน

ควย. ภายใต้เงื่อนไขที่แน่นอนหนึ่ง ๆ สิ่งที่เรา
อาจนำมาซึ่งผลที่ดีได้. และสิ่งที่ดีก็อาจนำมาซึ่งผล
ผลที่เลวได้.

ในการมองปัญหาและวิเคราะห์ปัญหานั้น
จะต้องมองและวิเคราะห์ปัญหาอย่างมีการเคลื่อนไหว

ไหว มีการเปลี่ยนแปลง มีการพัฒนา
วิภาษวิธีมีคำถือว่าโลกธรรมชาตินั้นอยู่ในภาวะ
หยุดนิ่ง ไม่ไหวติง หรือชะงักงันไม่เปลี่ยนแปลง
เลย แต่ถือว่าโลกธรรมชาตินั้นอยู่ในภาวะที่เคลื่อนไหว
ไหวอยู่ไม่ขาดสาย เปลี่ยนแปลงอยู่ไม่ขาดสาย
ปรับเปลี่ยนอยู่ไม่ขาดสาย พัฒนาอยู่ไม่ขาดสาย
ภายในโลกธรรมชาตินั้นแม้บางสิ่งบางอย่างกำลัง
เกิดอยู่และพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ล้วนแต่มีบางสิ่ง
บางอย่างกำลังแตกสลายไป และเสื่อมโทรม
ตลอดเวลา.

— ความคิดของคนเราต้องเข้ากับสภาพ —

การที่เปลี่ยนแปลงไปแล้วแน่นอน ใครก็ตาม
จะคิดอะไรเรื่อยเปื่อยโดยไม่มีมูลไม่ได้ จะวาง
โครงการ การกระทำของตน เกินจากที่เงื่อนไข
ไช้ทางภววิสัยอำนาจให้ไม่ได้ และอย่าฝันทำ
ในสิ่งที่ทำไม่ได้จริง ๆ แต่ปัญหาในปัจจุบันยัง
คงเป็นความคิดอนุรักษ์เอียงขวา ... ถ้าพิจารณาใน
หลาย ๆ ด้านทำให้งานหลาย ๆ ด้าน ไม่สามารถ
เข้ากับความคิดคล้ายขยายตัวของสภาพการณ์ทาง
ภววิสัยได้. ปัญหาในปัจจุบันก็คืองานซึ่งความ
จริงสามารถจะทำได้ โดยการไขความพยายาม
นั้น กลับมีคนจำนวนมากเห็นว่าทำไม่ได้.

๓. ประวัติศาสตร์มนุษยชาติ ก็คือประวัติ
ศาสตร์การพัฒนา ... ประวัติศาสตร์นี้ไม่มีวันสิ้น
สุด ในสังคมที่มีชนชั้นค้ำแรง อยู่การต่อสู้ทางชนชั้น
จะไม่สิ้นสุดลง. ในสังคมที่ไม่มีชนชั้นค้ำแรง อยู่
การต่อสู้ระหว่างใหม่กับเก่าและระหว่างถูกกับ

ผิดก็จะมีวันสิ้นสุด. ในขอบเขตแห่งการต่อสู้
 ทางการผลิต และการทดลองทางวิทยาศาสตร์
 มนุษยชาติย่อมพัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง โลก
 ธรรมชาติ ก็ย่อมพัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง เช่นกัน
 ไม่มีวันหยุดนิ่งอยู่ในระดับหนึ่งระดับใด ภัยเหตุ
 นี้มนุษย์จึงต้องสรุปความจัก เจนอยู่เรื่อยไปมีการ
 ค้นพบ มีการประดิษฐ์ มีการสร้างสรรค์ และมี
 การก้าวหน้า

เพื่อทำให้เราสามารถมองปัญหา และ
 วิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง จึง เช่นที่
 กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด และทำให้มีวิธีคิดที่เป็น
 วิทยาศาสตร์ขึ้นมาไฉน **เราจะต้องคัดค้าน**
ลักษณะอัตวิสัย ลักษณะผิวเผิน และลักษณะคง
เดี่ยวทั้งยังต้องคัดค้านทรรศนะที่หยุ่หนึ่งทรรศนะ
ที่เล็งผลทรายนทรรศนะที่เห็นว่าทำอะไรไม่ไคและ
ทรรศนะที่เขยิบยั้งพ้อใจในตนเอง โดยเฉพะ

ต้องต่อสู้ทำลายลัทธิอัตวิสัยและลัทธิเอกชน ใน
 ทางความคิดอย่างเด็ดเดี่ยว. เพราะสิ่งเหล่านี้
 นี้ล้วนเป็นสิ่งที่ผิดทั้งนั้น ล้วนไม่สอดคล้องกับกฎ
 ภาวิสัยที่ดำรงอยู่จริง. หากว่าเรายังมีสิ่งเหล่านี้
 นี้อยู่ ก็จะไม่สามารรถเข้าใจกฎภาวิสัยที่ดำรงอยู่
 จริงได้ อย่างแน่นอน

เกี่ยวกับวิธีการทำงานที่เป็นวิทยาศาสตร์

จากคำชี้แนะของประธานเหมาที่ว่า "เรา
 ไม่เพียงแต่ต้องเสนอภาระหน้าที่เท่านั้น หากยัง
 ต้องแก้ปัญหาวีธีการที่จะไปบรรลุภาระหน้าที่ควย
 ภาระหน้าที่ของเราคือขามแม่น้ำ แต่ถาไม่มีสะ
 พานหรือเรือแล้ว ใวาก็ไม่สามารถขามได้ ไม่
 แก่ปัญหาสะพานหรือเรือ การขามแม่น้ำก็เป็นคำ
 พดลมๆแดงๆ ไม่แก่ปัญหาวีธีการ ภาระหน้าที่ ก็
 เป็นเพียงการพูดอย่างหลับหูหลับตาเท่านั้น" ไค
 ู้ให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหานี้ อย่างแจ่มชัด

ยิ่ง.

ปัญหาวิธีการทำงานที่เป็นวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานที่สุดก็คือ การทำงานที่เริ่มตนจากสภาพความเป็นจริง. ถ้าคนเราอยากจะได้ประสบความสำเร็จในการทำงาน ก็ต้องทำให้ความคิดของคุณสอดคล้องกับกฎของโลกภายนอกทางภววิสัยให้ได้ ถ้าไม่สอดคล้องแล้ว ก็จะประสบความล้มเหลว, ความผิดพลาดต่างๆในการงานที่ตามมาของเรา เมื่อคนควาให้ถึงที่สุดแล้ว สาเหตุสำคัญล้วนเพราะเห็นห่างจากสภาพที่เป็นจริงในเวลา นั้น ๆ และในทันที ทั้งสิ้น ดังนั้น การเข้าใจสภาพความเป็นจริง จึงเป็นปัญหาอันดับแรกของการทำงาน วิธีการที่จะเข้าใจสภาพใ้คนนี้มีอยู่เพียงวิธีเดียวนั่นก็คือ "การสำรวจ"

ในที่นี้ จึงขอพูดถึงวิธีการทำงานที่เป็นวิทยาศาสตร์ โดยแบ่งเป็น " ขั้นตอน ความเงื่อนไขที่

เป็นจริงในการทำงานของเรา ปัญหาแรกจะพูดถึง "การสำรวจ" ซึ่งสหายเราควรต้องให้ความสำคัญกับมันสักหน่อย เพราะถ้าเราสามารถทำงานด้านการสำรวจได้ก็แล้ว การแก้ปัญหาต่างๆ ในการทำงานขั้นต่อไปย่อมจะทำได้ง่ายขึ้น ตรงกันข้าม หากเราทำงานด้านการสำรวจไม่ได้ ก็อย่าหวังเลยว่าจะแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดี ประธานเหมา กล่าววว่า "การสำรวจเปรียบเสมือนตั้งครม ๑๐ เดือน การแก้ปัญหาเปรียบเสมือนคลอดในวันหนึ่ง การสำรวจก็คือการแก้ปัญหานั้นเอง" ส่วนปัญหาที่สองก็จะพูดถึงเกี่ยวกับ "การดำเนินงาน" ใน ๒ ประเด็นใหญ่คือ (๑) วิธีการ ๒ ประสาน (๒) คีคเป็นโนให้เป็น กุณงานใจกลางใหม่แทน.

การสำรวจ

๑. การที่เราต้องขวงชิงและอาศัยขบวนการ

ต้องสำรวจจนพบ. วิธีการก็คือสำรวจจนพบหลัก
 แห่งหรือสองแห่ง เสียเวลาสัก ๒-๓ อาทิตย์
 ทำความเข้าใจแจ่มชัดเกี่ยวกับปัญหาปลายทางชน
 ชั้นในชนบท สภาพเศรษฐกิจและเงื่อนไขการค้ำ
 รั้งชีพในชนบท เป็นต้น. สหายที่รับผิดชอบสำคัญ
 อย่างเช่นเลขาธิการพรรค จะต้องลงมือควยตน
 เอง ไปเข้าใจชนบทสักหนึ่งหรือสองหมู่บ้านช่วง
 ซึ่งเวลาไปทำสักหนอย นี้เป็นเรื่องที่ทำได้ นัก
 กระจอกถึงจะมากก็จริง แต่ก็ไม่ควรวิเคราะหุทุก
 ตัว ผาตัดและวิเคราะห์หลักตัวสองตัวก็พอแล้ว.
 เลขาธิการพรรค ไปค้นคว้าปัญหาชนบทสักหนึ่ง
 หรือสองหมู่บ้าน และมีตัวเลขในใจก็สามารถ
 ช่วยเหลือสหายให้เข้าใจชนบท เข้าใจสภาพรูป ร
 ธรรมในชนบทได้.

๒. วิธีการสำรวจมีอยู่สองชนิด ชนิดที่หนึ่ง
 คือ "การเข้ามาชมสวน" อีกวิธีหนึ่งคือ "ลงจาก

เข้ามาชมสวน" การเข้ามาชมสวนไม่สามารถรับรู้ได้
 ลึกซึ้ง เพราะว่ามีคอกไม้หน้าาชนิก ..มองๆ
 กู ๆ แล้วก็ไป อย่างนี้ไม่พอ จะต้องใช้วิธีการ
 ชนิดที่สอง ก็คือลงจากเข้ามาชมสวน ไปชมคอก
 ไม้และวิเคราะห์หลักคอก ซึ่งก็คือ "การผาตัดคนก
 กระจอกสักตัว"

๓. จะต้องเปิดประชุมสำรวจ เพียงแต่
 มองนั่นนี่ที่ ฟังโน่นนี่นั่นหนอย ไม่อาจได้ความ
 รู้ที่สมบูรณ์อย่างเด็ดขาด "การประชุมสำรวจ"
 แต่ละครั้งไม่จำเป็นต้องมีคนมากนัก เพียง ๓-
 ๕ คน หรือ ๗-๘ คนก็พอ ต้องให้เวลาต้องมี
 หัวข้อสำรวจ แล้วยังต้องถามเองจกเอง และ
 เปิดการอภิปรายรวมกับดูมาประชุมควย.

เพราะฉะนั้น ถ้าปราศจากจิตใจอัน เปี่ยม
 ไปควยความกระตือรือร้น ปราศจากความคัด
 สิ้นใจที่จะลดสาบตาลงสู่เบื้องล่าง, ปราศจาก

ความกระหายที่จะแสวงหาความรู้ และปราศ
 จากจิตใจที่ละทิ้งทางวางเชิง นาสะอิคสะ-
 เอียน ไม่ยอมเป็นศิษยนอย ๆ แลวก็ยอมจะทำ
 ไม่ได้หรือทำได้ไม่ดีแน่. จักต้องเข้าใจว่า
 "มวลชนคือวีรชนที่แท้จริง" ส่วนเราเองนั้นมัก
 อ่อนหัดน่าขันเสมอ ถ้าไม่เข้าใจข้อนี้แล้ว ก็ไม่
 สามารถเข้าใจแก่กระทั่งความรู้เบื้องต้น.

๔. อะไรเรียกว่าปัญหา ปัญหาก็คือความ
 ขัดแย้งของสรรพสิ่ง ที่ไหนมีความขัดแย้งที่มีใคร
 แก้ให้ตกไป ที่นั่นก็มีปัญหา เมื่อมีปัญหาหาคำ
 ต้องสนับสนุนฝ่ายหนึ่ง คัดค้านอีกฝ่ายหนึ่ง หาคำ
 ก็ต้องเสนอปัญหานั้นออกมา การเสนอปัญหา
 ออกมา ก่อนอื่นก็ต้องสำรวจและค้นคว้าอย่าง
 คราว ๆ ต่อปัญหานั้น ซึ่งก็คือค้นควาคำที่เป็น
 พื้นฐานทั้งสองด้านของความขัดแย้งเสียก่อนจึง
 จะสามารถเข้าใจลักษณะของความขัดแย้งคืออะไร

ไร นี่ก็คือ "กระบวนการของการค้นพบปัญหา" การ
 สำรวจค้นคว้าอย่างคร่าว ๆ สามารถค้นพบปัญ
 หา และเสนอปัญหาออกมาได้ แต่อาจยังไม่
 สามารถแก้ปัญหา จะแก้ปัญหาจะต้องทำงานสำ
 รวจและงานค้นคว้าอย่างเป็นระบบ และอย่าง
 ละเอียดยี่ก็คือ "กระบวนการของการวิ
 เคราะห์ปัญหา" การเสนอปัญหาออกมาก็ต้อง
 ใช้การวิเคราะห์ มิฉะนั้นเมื่อเผชิญกับ ปรัชญา
 การณชั้นคลุมเครือ และสับสนยุ่งเหยิงของสรรพ
 สิ่งตั้งเป็นกองพะเนินเขา ทาก็ไม่อาจรู้ได้ว่าปัญ
 หาซึ่งก็คือความขัดแย้งนั้นอยู่ที่ไหน.

๕. มี "ตัวเลข" ไว้ในใจ หมายถึงว่ามี
 ต้องสนใจคำนวณปริมาณของสภาพการณ์และของปัญ
 หาให้ได้ ต้องมีการวิเคราะห์ปริมาณพื้นฐานคุณ
 ภาพใด ๆ ล้วนแต่แสดงออก เป็นปริมาณที่แน่นอน
 หักล้าง เมื่อไม่มีปริมาณก็ไม่มีคุณภาพ.

จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ สหายของเราจำนวนมาก ยังไม่รู้จักสนใจค่านิยมของสิ่ง ไม่รู้จักสนใจสถิติพื้นฐานและส่วนร้อยที่สำคัญ ๆ ไม่รู้จักสนใจในชื่อจำกัดของปริมาณ ที่กำหนดคุณภาพของสิ่ง กับทุกสิ่งทุกอย่างไซ้มี "ตัวเลข" อยู่ในใจเลย ผลที่สุดก็คือ เป็นไปไม่ไคที่จะไม่ทำความผิดพลาด.

จะดำเนินการปฏิวัติที่ใด ก็ต้องเข้าใจในตัว เลขเหล่านี้คือ เจ้าที่ถิ่น ชาวบารวย ชาวกลางและชาวนาจน แต่ละจำพวกมีส่วนเทียบในประชากรทั้งหมดเป็นจำนวนเท่าใด แต่ละจำพวกที่ใดคือเท่าใด จึงจะสามารถอาศัยตัวเลขเหล่านี้มากำหนดนโยบายที่ถูกต้องขึ้นได้.

ส่วนที่ว่าอย่างไรจึงเรียกวาชาวบารวยและอย่างไร จึงเรียกวาชาวกลางมั่งคั่ง มีรายได้จากการชุกครึกเท่าไรจึงนับว่าเป็นชาวบารวย มิ

ฉะนั้นนับว่าเป็นชาวกลางมั่งคั่ง นี้ก็ต้องการชื่อจำกัดของปริมาณที่กำหนดคุณภาพของสิ่ง ออกมาในใจ.

การดำเนินงาน

(๑) วิธีการ ๒ ประสาน

"ไม่ว่าจะดำเนินงานใด ๆ เราชาวพรรคคอมมิวนิสต์มีวิธีการสองอย่าง ที่จะต้องนำมาใช้ หนึ่งคือ ประสานสิ่งทั่วไปเข้ากับสิ่งเฉพาะ ราย สองคือประสานการนำเข้ากับมวลชน.

ประสานสิ่งทั่วไปเข้ากับสิ่งเฉพาะราย

"ภาระหน้าที่ของการงานใด ๆ ถ้าไม่มีการเรียกรองโดยทั่วไปอย่างทั่วถึงแล้วก็ไม่สามารถจะระดมมวลชนอันไพศาลให้ขึ้นมาปฏิบัติใดแต่ถ้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายนำจำกัดอยู่แค่เพียงการเรียกรองทั่วไป มิไคหยิ่งลึกลงไปในองคการจัดตั้งบางแห่งและนางานที่เรียกรองนั้นไปปฏิบัติอย่าง เป็น

รูปธรรมโดยตรง ทะลวงจุดหนึ่งให้ไต่ความจึก
เจน แล้วใช้ความจึกเจนนี้นำไปชี้หน่วยอื่นๆแล้ว
ก็จะมีทางทดสอบการเรียกกรองทั่วไป ที่คน
เสนอขึ้นนั้นว่าถูกต้องหรือไม่ ก็จะมีทางเสริม
เนื้อหาของการเรียกกรองทั่วไปนั้น ให้สมบูรณ์ขึ้น
และก็อาจทำให้การเรียกกรองทั่วไปลง อย่ควย
การควาน้ำเหลวได้.

"นอกจากทำการเรียกกรองทั่วไปแล้ว ยังจะ
ต้องเลือกเพื่อนหน่วยงานในองค์กรของตน และ
ในองค์กร โรงเรียน และหน่วยทหารที่อยู่ใกล้
เคียงสัก ๒๓๓ หน่วย (ไม่ต้องมากนัก) มาทำ
การค้นคว้าให้ลึกซึ้ง ทำความเข้าใจให้ละเอียด
ในกระบวนการพัฒนาในหน่วยงานเหล่านี้ ทำความ
เข้าใจให้ละเอียด ในประวัติทางการเมื่อ
ลักษณะพิเศษทางความคิด ความขยันหมั่นเพียร
หรือความเกียจคร้านในการศึกษา และข้อดีหรือ

ข้อคอยในการงาน ของเจ้าหน้าที่ที่มีลักษณะเป็น
ตัวแทนบางคน (ก็ไม่ต้องมากนัก) ในหน่วยงาน
เหล่านี้ซึ่งจะชี้หน้ารับผิดชอบของหน่วยงานเหลา
นี้ควยตนเอง ให้แก่ปัญหาที่เป็นจริงในหน่วยงาน
นั้น ๆ อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้เพื่อให้ได้รับความ
จึกเจน."

"เจ้าหน้าที่ฝ่ายนำคนใด ถ้าไม่ไปรับเอา
ความจึกเจนนี้อย่างเป็นรูปธรรมจากบุคคลเฉพาะราย
และเหตุการณ์เฉพาะเรื่องของหน่วยงานชั้นล่าง
เฉพาะหน่วยแล้ว ก็จะไม่สามารถให้การชี้แนะทั่ว
ไปแก่หน่วยงานทั้งปวงได้เป็นแน่.

"ที่ใดที่งานใดผล ก็เพราะได้ใช้ วิธีการที่
ประสานการเรียกกรองทั่วไป เขากับการชี้แนะ
เฉพาะราย ทั้งสิ้น, ที่ใดที่ทำงานไม่ไต่ผลก็
เพราะมิได้ใช้วิธีการ เช่นนี้ทั้งสิ้น.

๒๓๓ หลายจำนวนมากไม่ เห็นความสำคัญและไม่

สันต์ ในการสรุปความจักเริญจากการต่อสู้ของ
มวลชน แต่ชอบออกความเห็นมากมายอย่างลัทธิ
อควิวีลยและอวคณดาก ควบเหตุนี้จึงทำให้
ความเห็นของคุณ กลายเป็นคำพูดอันเลื่อนลอยที่
ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง สหายจำนวน
มากพึงพอใจต่อการเรียกร่องทั่วไป ที่เกี่ยวกับ
ภาระหน้าที่การงาน ไม่เห็นความสำคัญและไม่
สันต์ ในการดำเนินการขั้นหน้าที่เป็นเฉพาะราย
และที่เป็นรูปธรรมอย่างกระชั้นชิด หลังจากที่ได้
ทำการเรียกร่องทั่วไปแล้ว ควบเหตุนี้ จึงทำให้
การเรียกร่องของคุณหยดอยู่แต่ปาก แต่แผนกระ
ดามหรือแผนที่ประชุม และกลายเป็นการนำที่ลัทธิ
ขุนนางไป.

ประสานการนำเข้ากับมวลชน

"ภาระหน้าที่ในการงานใด ๆ จะต้องให้หัว
เรียวหัวแรงในการนำกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นผู้เอากการ

เอางานจำนวนน้อยอันมีผู้รับผิดชอบคนสำคัญที่สุด
ของหน่วยงานนั้น ๆ เป็นแกนและให้หัวเรียวหัว
แรงในการนำกลุ่มนี้ ประสานกับมวลชนอันไพ
ศาลอย่างสนิทแนบแน่น เช่นนี้จะสามารถทำให้
ภาระหน้าที่ในการงานนั้น ๆ สำเร็จลุล่วงไปได้.

แต่ความเอากการเอางานของหัวเรียวหัว
แรงในการนำ โดยไม่มีความเอากการเอางาน
ของมวลชนอันไพศาลมาประสานควบ ก็จะกลายเป็น
การเห็น้อยเปลวของคนส่วนน้อย แต่ถ้าม
ีแต่ความเอากการเอางาน ของมวลชนอันไพศาล
โดยไม่มีหัวเรียวหัวแรงในการนำที่เข้มแข็ง ไป
จัดตั้งความเอากการเอางานของมวลชน อย่าง
เหมาะสมแล้ว ความเอากการเอางานของมวล
ชนก็ไม่อาจทรงอยู่ได้นาน และก็ไม่อาจก้าวไปสู่
ทิศทางที่ถูกคองและยกขึ้นสู่ระดับสูงได้."

"ที่ใดที่มีมวลชน ที่นั่นโดยทั่ว ๆ ไปมีบุคคลอยู่

๓ ประเภทคือ ที่ค่อนข้างเอาการเอางาน ที่อยู่ใน
ในภาวะกลาง ๆ และที่ค่อนข้างลาหลัง ฉะนั้นผู้
นางาน จะต้องสัมผัสในการสัมผัสคือพวกเอาการ
เอางาน ซึ่งเป็นคนส่วนน้อยให้เป็นหัวเรียวหัว
แรงของฝ่ายนำ และอาศัยหัวเรียวหัวแรงเหล่านี้
นี้ไปยกระดับพวกกลาง ๆ และช่วงซึ่งพวกกลางหลัง
นั่นคือ ใช้ วิธีการที่ประสานหัวเรียวหัวแรงใน
การนำเข้ากับมวลชนอันไพศาล

"ควรจะให้ผู้รับผิดชอบทั่วไปและผู้รับผิดชอบ
เฉพาะส่วนใครเรื่อง และรับผิดชอบกันทุกคน
วิธีการเป็นแบบองค์เดียวที่แบ่งงานกัน และเป็น
เอกภาพกัน. ทำให้งานชิ้นหนึ่งผ่านผู้รับผิดชอบ
ทั่วไป ไปผลักดันปฏิบัติงานจำนวนมากหรือบาง
ที่กระทั่งคนทั้งหมดให้ไปทำ นี่ก็เป็นรูปแบบชนิด
หนึ่งที่ประสานการนำเข้ากับมวลชน.

"มูลเหตุพื้นฐานประการหนึ่ง ที่ทำให้งาน

ในที่หลายแห่ง และในองค์การหลายแห่งไม่อาจ
ผลักดันให้คืบหน้าไปได้นั้นก็คือ ขาดหัวเรียวหัว
แรงในการนำที่สามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ที่
สัมพันธ์กับมวลชนและที่เข้มแข็งสมบูรณ์อยู่เสมอ"

"สหายจำนวนมาก ไม่เห็นความสำคัญและ
ไม่สัมผัสในการสามัคคีผู้เอาการเอางาน เพื่อ
จัดตั้งเป็นแกนนำขึ้น ไม่เห็นความสำคัญและไม่
สัมผัสในการทำให้แกนนำนี้ประสานกับมวลชนอัน
ไพศาลอย่างสนิทแนบแน่น ภัยเหตุนี้จึงทำให้
การนำของตนกลายเป็นการนำที่เป็นลัทธิขุนนาง
ที่เห็นห่างจากมวลชน"

"การสัมผัส ในการทำนโยบายของพรรค
กลายเป็นการกระทำของมวลชน การสัมผัส
ในการเคลื่อนไหวแต่ละครั้ง และการต่อสู้แต่ละ
ครั้งของเรา ไม่เพียงแต่เป็นที่เข้าใจของผู้ปฏิ
บัติงานชั้นนำเท่านั้น หากยังเป็นที่เข้าใจและ

เป็นที่เข้าใจ และเป็นที่ยึดกุมของมวลชนอันไพศาลใดควย นี่เป็นศิลปะการนำอย่างหนึ่ง ของลัทธิมารกซ์เลนิน.

รวมศูนย์มาจากมวลชน แลวนำไปขึ้น
หยัดในหมู่มวลชน นี่คือวิธีการนำขั้นพื้นฐาน
"การนำใด ๆ ที่ถูกต้องจะต้องมาจากมวลชนไปสู่มวลชน หมายความว่ารวมศูนย์ความเห็นของมวลชน (ความเห็นที่กระจัดกระจายและไม่เป็นระบบ) ขึ้นมา (ผ่านการคนควา แปรเป็นความเห็นที่รวมศูนย์และเป็นระบบ) แลวนำไปโฆษณาชี้แจงในหมู่มวลชน แปรเป็นความเห็นของมวลชน ในหมู่มวลชนยื่นหยัดลงไป ปราบกฏขึ้นเป็นการกระทำ และทดสอบความเห็นเหล่านี้จากการกระทำของมวลชนว่าถูกต้องหรือไม่แลรวมศูนย์ขึ้นมาจากมวลชนอีก แลวนำไปขึ้นหยัดในหมู่มวลชนอีก หมุนเวียนอยู่เช่นนี้ ไม่มีที่สิ้นสุด."

แต่ละครั้งจะถูกตองยิ่ง ขึ้นมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น"

"ความคิดที่ว่า หัวเรียวหัวแรงในการนำกับมวลชนอันไพศาล เกิดความสัมพันธ์อันถูกต้องในองค์การจัดตั้ง และในการปฏิบัติทางการต่อสู้, ความคิดที่ว่า ความเห็นทางการนำที่ถูกต้องจะมีขึ้นได้ ก็แต่จากการรวมศูนย์ขึ้นมาจากมวลชน แลวนำไปขึ้นหยัดในหมู่มวลชนเท่านั้น และในกระบวนการแห่งการรวมศูนย์ กระบวนการนำไปขึ้นหยัดนั้น จะต้องใช้วิธีการที่ประสานการเรียกร้องทั่วไป เข้ากับการชี้แนะเฉพาะรายๆ"

๒) หัก"คิดเป็นโน"ให้เป็น

กมงานใจกลางใหม่

"หัก"คิดเป็นโน"ให้เป็น การคิดเป็นโนนั้น ต้อง ขยับนิ้วทั้งสิบนิ้ว จะขยับข้างไม ขยับข้างใดก็ได้ แต่ถากถางไปพร้อมกันทั้งสิบนิ้ว ก็ไม่เป็นทำนอง

เพลง เมื่อจะให้ เป็นเสียงดนตรีที่คี่ นิ้วทั้งสิบก็
 คองขยับอย่าง เป็นจังหวะและประสานกัน คณะ
 กรรมการพรรคของ จักรงานใจกลางใหม่ และ
 ในขณะเดียวกันก็ต้องดำเนินงานกันอยู่ โดย
 ล้อมรอบงานที่เป็นใจกลางควย. เวลานั้นที่
 เรากุมอยู่มีมากมายหลายคน งานของห้องที่
 ต่าง ๆ ของกองทหารหน่วยต่าง ๆ และของแผนก
 งานต่าง ๆ ล้วนแต่ต้องดูแลให้ทั่วถึง จะเอาใจ
 ใส่แต่เพียงปัญหาส่วนหนึ่ง แล้วทิ้งส่วนอื่นๆ เสีย
 ไม่ได้ ที่ใดเกิดปัญหาขึ้น ก็ต้องจรคนี้นลงไป
 นั้น วิธีการนี้เราต้องเรียนรู้ให้ใคร่ บางคนก็
 เปียโนไคคี และบางคนก็คิดไม่ใคร่ทำของเพลง
 ที่คนสองประเภทนี้คิดออกมานั้น ต่างกันมาก
 สหายในคณะกรรมการพรรคต้องหัด "คิดเปียโน"
 ให้ใคร่".

"ในห้องที่ใดห้องที่หนึ่ง, จะมีงานที่เป็นใจ

กลางหลายอย่างในขณะเดียวกันไม่ได้ ภายใน
 ช่วงเวลาที่แน่นอน จะมีงานที่เป็นใจกลางไคคี
 เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แล้วเสริมด้วยงานอื่นๆ
 ที่เป็นอันคับสองและอันคับสาม. ดังนั้นผู้รับผิดชอบ
 ซอทั่วคานในห้องที่หนึ่ง ๆ จึงต้องคำนึงถึงประ
 วัติการต่อสู้ และสภาพแวดล้อมแห่งการต่อสู้ ใน
 ห้องที่นั้น แล้วทำงานแต่ละอย่างไว้ในอันอันอัน
 เหมาะสม มีใจวาตนเองไม่มีโครงการเสีย
 เลย ลักแควา ชั้นบนมีคำชี้แนะมาชั้นหนึ่งก็ทำไป
 ชั้นหนึ่ง, ทำให้เกิดมี "งานที่เป็นใจกลาง"
 มากมายหลายอย่าง และตกอยู่ในภาวะยุ่งเหยิง
 ไม่เป็นระเบียบ องค์การชั้นบน ก็ยากที่จะกำหนด
 ให้องค์การชั้นกลางทำงานหลาย ๆ อย่างในขณะ
 เดียวกัน โดยไม่แบ่งหนักแบ่งเบาเพลาควนและ
 ไม่มีใจกลาง จนก่อให้เกิดความยุ่งเหยิงขึ้นใน
 จังหวะงานของชั้นกลาง อันจะทำให้ไม่ได้รับผล

ความที่กำหนดไว้. เหตุผลที่ฝ่ายนำ ควรวาง
แผนงานส่วนทั้งหมด อย่างเป็นทางการ
เงื่อนไขประวัติศาสตร์ และเงื่อนไขสภาพแวดล้อม
ในของที่จะหาแต่ละอย่าง กำหนดจุดหนัก
ของงานในแต่ละระยะอย่างถูกต้อง และยึดหลัก
ปฏิบัติตามข้อกำหนดจนถึงที่สุด. ให้ได้รับผลที่
แน่นอนจนใด นี้เป็นศิลปะการนำอย่างหนึ่ง".

"ตอง "จับใหม่" หมายความว่า คณะ
กรรมการพรรค ไม่เพียงแต่ตอง "จับ" งานที่
สำคัญเป็นเอกให้ใครหากยังตอง "จับใหม่" ให้
ใครควย. สิ่งโลกก็ตาม มีแต่จับใหม่จริงๆ ไม่
คล้ายมือเลยแฉแต่คิดเคียวจึงจะอยู่ จับแต่ไม่จับ
ก็เท่ากับไม่จับ ถ้าแฉมือออก แฉอะไรก็จับ
ไม่อยู่ ถึงจะกำมือไว้แต่ไม่กำให้แน่น คุคล้ายจับ
ก็ยังคงจับอะไรไม่ใคร่ยืนเอง สหายของเรา
บางคน ก็จับงานที่สำคัญเป็นเอกเหมือนกัน แต่

จับไว้ไม่มั่น คั้งนั้น งานจึงยังคงทำไม่ได้คือยืน
เอง จะไม่จับนั้นไม่ได้ จับแต่ไม่มั่นก็ไม่ได้เช่น
กัน"

เกี่ยวกับปัญหาวิธีการทำงานที่เป็นวิทยา
ศาสตร์ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ล้วนเป็นวิธีการทำ
งานอันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของเราซึ่งสหายทุกคน
จะตองทำความเข้าใจกับมันให้แจ่มชัด และยึด
กุมไปปฏิบัติกันอย่างจริงจัง และยังคงศึกษา
ค้นคว้าวิธีการทำงานรูปธรรมที่เป็นวิทยาศาสตร์
อื่น ๆ อีก เช่น

"การประชุมแต่ละครั้ง อย่าให้นานเกินไป
จะประชุม ก็ตองแจ้งให้ทราบล่วงหน้าให้ทุกคนรู
ว่าจะอภิปรายปัญหาอะไร แก่ปัญหาอะไร และ
เตรียมกันไว้แต่เนิ่น ๆ"

หรือ "การทำงานตองมีโครงการ ตองหมั่น
ค้นคว้า สรุป เก็บรับบทเรียนเป็นประจำ แก่ไข

ความผิดพลาดคอยทุกเมื่อ ยบารอให้ปัญหาถอง
เป็นพะเนิน และเกิดเรื่องยุ่งยากขึ้นมากมาย
แล้วจึงไปแก้ไขกันครั้งใหญ่ เพราะการทำเช่นนี้
จะเป็นการยากลำบากในการแก้ไข และอาจทำ
ให้ต้องเสียหายมากเกินไปควย."

หรือ "การแก้ปัญหาความคิด และปัญหาจำ
แนกความผิดถูกในหมู่ประชาชน จะแก้ควยวิธีบั้ง
คับไม่ได้ การที่คิดจะแก้ปัญหาความคิดและปัญหา
ความผิดถูกควยวิธีดังกล่าวทางบริหารและวิธีบั้ง
คับนั้นไม่เพียงแต่จะไม่สัมฤทธิ์ผล หากยังจะให้
โทษอีกควย เราจะทำลายศาสตร์ควยคำสั่งทาง
บริหารไม่ได้ จะบั้งคับคุณมิให้เชื่อถือศาสนา
ไม่ได้ จะบั้งคับคุณมิให้หิงจิตนิยมไม่ได้ และจะ
บั้งคับคุณมิให้เชื่อลัทธิมาร์กซก็ไม่ได้เช่นกัน ปัญหา
หาใที่ที่เป็นปัญหาโต้แย้งกันภายในหมู่ประชาชน
ปัญหานั้นจะแก้ไค้ควยวิธีการประชาธิปไตยเท

นั้นจะแก้ไค้ควยวิธีการอภิปราย วิธีการวิจารณ์
วิธีการพูดจริงใจและให้การศึกษาเท่านั้น จะแก้
ควยวิธีการบั้งคับหรือคคิใหยอมนั้นไม่ไค้.

หรือ "ในการเคลื่อนไหว จะต้องวางชิงคน
ส่วนมากไปโจมตีคนส่วนน้อย ไขความขัดแย้งทำ
ลายที่ละส่วน และจะต้องประสานงาน ๒ คาน
ระหว่างงานลับกับงานเปิดเผย งานคานกวาง
กับงานซิมลึก งานจุดหนักกับงานจุดเบา งานประ
จำกับงานจร ใหญ่คองและเหมาะสม" เป็นต้น

หวังว่าสหายคงจะไค้ศึกษาวิธีการทำงาน
อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญนี้กันอย่างจริงจัง คณควยวิ
ธีการทำงานรูปธรรมอื่น ๆ ที่เป็นวิทยาศาสตร์กัน
อย่างกวางขวาง และนำไปปฏิบัติที่เป็นจริงควย
ตนเอง เพื่อทำให้ภาระหน้าที่การงานคานคางๆ
ที่พรรคคอมมิวนิสต์ให้ ประสพผลสำเร็จ สร้างผล
งานใหม่ ๆ ที่ใหญ่หลวงยิ่งขึ้น.

กำลังของตน ไปพิชิตชนชั้นที่เป็นปฏิปักษ์กันจากนี้
จึงเข้ายึดอำนาจรัฐ และเสริมความมั่นคงแก่อำ
นาจรัฐ ตลอดจนสร้างและปกปักรักษาการปก
ครองของตนที่มีต่อตัวทั้งสังคม จึงจำเป็นต้อง
สร้างผู้จัดตั้งและผู้นำ ซึ่งเป็นตัวแทนผลประโยชน์
ทางชนชั้นของตน และรวมศูนย์เจตนารมณ์
ทางชนชั้นของตน - พรรคการเมือง".

เลนินชี้ชัดว่า "ตามปกติชนชั้นนำโดยพรรค
การเมือง" ประชานเหมาถกกล่าวว่า "พลัง
เป็นแกนในการนำภารกิจของเรา ก็ยพรรคคอม
มิวนิสต์" และยังชี้แนะอีกว่า "เมื่อจะปฏิวัติก็ต้อง
มีพรรคที่ปฏิวัติพรรคหนึ่ง หากไม่มีพรรคที่ปฏิวัติ
พรรคหนึ่ง ไม่มีพรรคปฏิวัติที่ก่อตั้งขึ้นแล้ว
ปฏิวัติ และทวงทำนองปฏิวัติแห่งลัทธิมาร์ก-
เลนินพรรคหนึ่งแล้ว ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะนำชนชั้น
กรรมกรและมวลประชาชนชั้นไพศาลไปเอาชนะ

จักรพรรดินิยมและสุนัขรับใช้ของมัน

บรรดาพรรคการเมืองทั้งหลายไม่มีเลยที่จะ
ไม่มีลักษณะชนชั้นที่แจ่มชัด ในโลกนี้แต่ไหนแต่ไร
มา ไม่เคยมีพรรคการเมืองเหนือชนชั้นและแต่
ไหนแต่ไรมาก็ไม่เคยมี "พรรคของปวงชน" ซึ่ง
มิได้เป็นตัวแทนผลประโยชน์ ของชนชั้นที่แน่นอน
ดำรงอยู่.

พรรคคอมมิวนิสต์ที่ถูกสร้างขึ้นด้วยทฤษฎีและ
ทวงทำนองปฏิวัติแห่งลัทธิมาร์ก-เลนิน ความ
คิดเหมา เจอตุงก็มีลักษณะชนชั้นเช่นกันคือ "เป็น
พรรคการเมืองของชนชั้นกรรมาชีพ" ที่เป็นตัวแทน
ผลประโยชน์ของชนชั้นกรรมาชีพ และมวล
ประชาชนผู้ใช้แรงงานชั้นไพศาล

แต่พรรคก็ยังคงมีความแตกต่างกับ ชนชั้นทั้งชน
ชั้น พรรคเป็นส่วนหนึ่งของชนชั้น ประชานเหมา
ได้ชี้ไว้อย่างแจ่มชัดว่า "องค์การจัดตั้งของ

พรรค ควรประกอบขึ้นด้วยผู้นำแห่งชนชั้น
 กรรมอาชีพ ควรเป็นองค์การจัดตั้งกองหน้าที่คึก
 คักมีชีวิตชีวา ซึ่งสามารถนำชนชั้นกรรมอาชีพและ
 มวลชนปฏิวัติ ดำเนินการสู้รบกับศัตรูทางชนชั้น"
 ฉะนั้น พรรคคอมมิวนิสต์จึงเป็นส่วนหนึ่งของชน
 ชั้นกรรมอาชีพที่มีความตื่นตัวสูงที่สุด และมีพลัง
 รบมากที่สุด "พรรคเป็นกองหน้าของชนชั้นกรรม
 อาชีพ".

พรรคคอมมิวนิสต์ นอกจากจะเป็นพรรคของ
 ชนชั้นกรรมอาชีพ และเป็นกองหน้าของชนชั้น
 กรรมอาชีพแล้ว ยัง "เป็นรูปแบบสูงสุดในการจัด
 ตั้งของชนชั้นกรรมอาชีพ" อีกด้วยประธาน เหมา
 กลาวว่า "พรรคเป็นกองหน้าของชนชั้นกรรม
 อาชีพ และเป็นรูปแบบสูงสุดในการจัดตั้งของชนชั้น
 กรรมอาชีพ พรรคควรต้องนำองค์การจัดตั้งอื่น ๆ
 ทั้งปวง เช่น กองทหาร รัฐบาล และองค์การ

มวลชน" "พรรคนำทุกสิ่งทุกอย่าง" นี้เป็นหลัก
 ทฤษฎีอันสำคัญประการหนึ่ง ในทฤษฎีการสร้าง
 พรรคของลัทธิมาร์กซ์.

วิธีการ เพื่อจะยื่นหยัดในผลประโยชน์ของ
 พรรค "สมาชิกพรรคแต่ละคน งานเฉพาะส่วน
 แต่ละอย่าง คำพูดแต่ละคำและการกระทำแต่ละ
 ครั้ง ล้วนจะต้องถือผลประโยชน์ของทั้งพรรค
 เป็นจุดเริ่มต้น".

เพื่อจะยื่นหยัดในลักษณะชนชั้นของพรรค สมาชิก
 พรรคต้องมีอุดมการณ์ยิ่งใหญ่ และมีจุดยืนชน
 ชั้นกรรมอาชีพอันเด็ดเดี่ยว แน่วแน".

เพื่อจะยื่นหยัด ในลักษณะนำหน้าของพรรค
 สมาชิกพรรคต้องพยายามศึกษาลัทธิมาร์กซ์ — เล
 นิน ความคิดเหมา เจอตง ปรับปรุงแก้ไขตนเอง
 อย่างไม่ขาดสาย"

เพื่อจะยื่นหยัดในหลักการที่ "พรรคนำทุกสิ่ง

ทุกอย่างช้ : กล่าวสำหรับกองทัพประชาชนแล้ว
หลักการของเราคือ พรรคบัญชาเป็น จะยอมให้
ปืนมาบัญชาพรรคไม่ได้เป็นอันขาด" ดังนั้นเราจึง
ต้องคัดค้านพรรคคนที่เอาแต่การทหารล้วน ๆ.

เพื่อจะยืนยันจุดยืนของพรรคในทางการเมือง
เมือง "สมาชิกพรรค ต้องเชื่อฟังการนำของ
พรรคและปฏิบัติตามนโยบาย และมติของพรรค
อย่างเด็ดเดี่ยว ต่อสื่ักคัดค้านลัทธิฉวยโอกาสทั้ง
ชายและขวา ภายในพรรคและคัดค้านพฤติกรรม
ที่ใช่ "อารมณ์แทนนโยบาย" จะต้องเข้าใจว่า
สมาชิกพรรคจะเห็นหางการนำแห่งนโยบายของ
พรรค แล้วปฏิบัติอย่างหลับหูหลับตาและปฏิบัติ
ตามนโยบายที่ผิดนั้นไม่ได้".

จะยืนยันหลักการจัดตั้งของพรรค ก็ต้อง
เข้มงวดในการดำเนินระบอบประชาธิปไตยรวม
ศูนย์ของพรรค และระบอบการนำรวมหมู่ ประ

สานค่ายการรับผิดชอบโดยบุคคล จะพิทักษ์ความ
สามัคคีและความเป็นเอกภาพของพรรคก็จะต้อง
สู้คัดค้านลักษณะพรรคพวก ขจัดสภาพที่ไม่มีวินัย
และสภาพอนาธิปไตยภายในพรรคให้หมดสิ้น.

ปัญหาชนชั้นและการต่อสู้ทางชนชั้น

จุดยืน "เรายืนยันจุดยืนของชนชั้นกรรมาชีพ
และมวลประชาชน" หมายความว่าถือ
ผลประโยชน์ของชนชั้นกรรมาชีพ และ
มวลประชาชน อยู่เหนือผลประโยชน์
ของตนเองเสมอ เมื่อผลประโยชน์ส่วน
ตัวกับส่วนรวมขัดแย้งกัน ก็ต้องสละผล
ประโยชน์ส่วนตัว ไปช่วงชิงและพิทักษ์
ผลประโยชน์ส่วนรวม.

"เราต้องแสวงผลประโยชน์เพื่อคนส่วน
มากที่สุดคือ แสวงผลประโยชน์เพื่อประ
ชาชนส่วนมากที่สุดของประเทศแสวงผล

ประโยชน์ เพื่อประชาชนส่วนมากที่สุดในโลก ไม่ใช่เพื่อคนส่วนน้อยไม่ใช่เพื่อชนชั้นชูครีค ไม่ใช่เพื่อชนชั้นนายทุน ไม่ใช่เพื่อเจ้าที่ดิน ชาวนารวยและพวกปฏิบัติปฏิบัติ.

พรรคณะ ลัทธิมาร์กซ์เห็นว่า ชนชั้นเป็นผลิตภัณฑ์ทางสังคม ที่จำต้องเกิดขึ้นตามกฎเกณฑ์การพัฒนาทางสังคม มิได้ขึ้นกับเจตนาจำนงของใคร แต่ชนชั้นก็มีไว้จะดำรงอยู่คู่กับสังคมมนุษยชาติตลอดไป ความแตกตางทางชนชั้นจะคงถูกทำลายลงไปจนหมดสิ้น ในกระบวนการพัฒนาก้าวหน้าไปของสังคมมนุษยชาติอย่างแน่นอน นี้ก็ไม่ขึ้นกับเจตนาจำนงของใครเช่นกัน.

ในสังคมชนชั้นทุก ๆ คนต่างดำรงอยู่ในฐานะทางชนชั้นที่แน่นอนชนชั้นหนึ่ง การ

ดำรงอยู่ทางสังคมของคนเราจะกำหนดรูปการจิตสำนึกของคน เราความถักถักติดตาง ๆ ไม่มีเลยที่ไม่มีดีไว้คอยตราแหงชนชั้น.

ลัทธิมาร์กซ์ เห็นว่าในสังคมชนชั้นการต่อสู้ทางชนชั้นเป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นและการต่อสู้ทางชนชั้นนี้แหละที่เป็นเงื่อนไขประการสำคัญที่ผลักดันให้สังคมก้าวหน้าไป, ในการต่อสู้ทางชนชั้นนี้ ชนชั้นที่เป็นตัวแทนของพลังที่ก้าวหน้า จะคงได้รับชัยชนะในที่สุด ส่วนชนชั้นปฏิกริยาทั้งปวงจะคงถูกทำลายสูญสิ้นไป แต่ทว่าสิ่งปฏิกริยา ก็จะไม่ม้วนสูญสิ้นไปเองอย่างเด็ดขาด.

ประธานเหมา บอกว่า "การชูครีคทางเศรษฐกิจ และการกดขี่ทางการเมือง

เมืองอย่างทวารวดีที่ชนชั้นเจ้าที่ดินกระทำ
คชาวนา ไค้บั้งคั้บให้ชาวนาถอการ
ลูกชนสูหลายคอหลายครั้ง เพื่อกอตาม
การปกครองของชนชั้นเจ้าที่ดิน.....

ลค

มีผู้คิดการต่อสู้ทางชนชั้นของชาวนาถการ
ลูกชนสูของชาวนาถ และสงครามชาวนา
ชนิคนี้เท่านั้นที่เห็นผลถึงขั้นแท้จริง แห่ง
การพัฒนาทางประวัติศาสตร์ การต่อสู้
ระหว่างชนชั้นชาติ เมื่อต่อสู้ไปถึงที่สุดแล้วก็
เป็นการต่อสู้ทางชนชั้น" วา

"สงครามปฏิวัติคือสงครามของมวลชน"

"การปฏิวัติคือการลุกฮือขึ้นสู้ คือการปฏิ
วัติการล้มคเคือครนแ่งที่ชนชั้นหนึ่งโค่น
ล้มอีกชนชั้นหนึ่ง" การปฏิวัติเป็นการต่อสู้
เพื่อขวงชิงสิทธิผลประโยชน์ทางชนชั้น
เป็นการแย่งยึดอำนาจรัฐมาไว้ในกำมือ

ของชนชั้นคนและอาศัยอำนาจรัฐนี้มาปกป้อง
ผลประโยชน์ของชนชั้นคน การปฏิ
วัติจึงมีไ้เรื่องที่จะทำกันเสนาหากเป็น
การต่อสู้ อย่างเอาเป็นเอาตายกันที่
เดียว การปฏิวัติจึงมีไ้เรื่องที่จะอาศัย
กำลังของคนกลุ่มน้อย มาทำแทนกันได้
หากเป็น เรื่องของคนส่วนใหญ่ ที่ต้องอา
ศัยพลังของมวลชนอันไพศาล จึงจะ
สามารถบรรลุชัยชนะได้ ดังนั้น ปัญหา
ใครเป็นศัตรูของเรา, ใครเป็นมิตร
ของเรา. จึงเป็นปัญหาสำคัญอันดับแรก
ของการปฏิวัติ

ประธานเหมาฯ ไค้ชี้ให้เห็นอย่างแจ่ม
ชัด ถึงการจำแนกมิตร จำแนกศัตรูใน
สังคมกึ่งเมืองขึ้นกึ่งศักดินาทั้งหลาย ว่า
"พวกที่สมคบกับจักรพรรดินิยม อันได้แก่

บรรดาชนศึกษานาง ชั้นนายหนาและ
 ชั้นเจ้าที่กินใหญ่ทงปวง ตลอดจนบัญญัติ
 ฐานส่วนที่ปฏิกริยา ซึ่งชั้นอยู่กับพวก
 เหล่านี้เป็นศัตรูของเรา. ชั้นกรรมมา
 จิตตศสากรรม เป็นพลังนำแห่งการปฏิ
 วัติของเราชั้นกึ่งกรรมมาชีพและชั้น
 นายทุน้อยทงปวง เป็นมิตรที่ใกล้ชิดที่สุด
 ของเราส่วนชั้นนายทุนกลางจึงโลเล
 ไม่นั่นนั้น ปีกขวาของพวกเขาอาจ
 เป็นศัตรูของเรา และปีกซ้ายอาจเป็น
 มิตรของเรา" ทั้งยังได้ชี้แนะโดยทั่วไป
 อีกว่า ใครขึ้นอยู่กับฝ่ายประชาชนปฏิ
 วัติ เขาก็เป็นพวกปฏิวัติใครขึ้นอยู่กับ
 ฝ่ายจักรพรรดินิยม ศักดินานิยมและลัทธิ
 ทุนนาง เขาก็เป็นพวกปฏิปักษ์ปฏิวัติ
วิธีการ จะแสวงผลประโยชน์เพื่อประชาชนส่วน

มากที่สุดก็ต้องปฏิวัติ ต้องดำเนินการต่อ
 สหทางชนชั้น ต้องดำเนินแต่กิจการชนชั้น
 กรรมมาชีพ.

จะทำการปฏิวัติ จะดำเนินการต่อสห
 ชั้นก็ต้องเตรียมทำสงครามปฏิวัติภาย
 ไตคำขวัญ "อำนาจเริ่มเกิดจากปากกระ
 บอกปืน"

จะทำสงครามปฏิวัติก็ต้องปลดปล่อย
 มวลชน จัดตั้งมวลชน และนำมวลชนลุก
 ขึ้นสู้ มีแต่ระดมมวลชนเท่านั้น จึงจะสา
 มารดดำเนินการสงครามได้ มีแต่อาศัยมวล
 ชนเท่านั้น จึงจะสามารถดำเนินการสงคราม
 ได้.

กล่าวสำหรับประเทศที่มีลักษณะ กิ่ง
 เมืองขึ้นกึ่งศักดินาแล้ว จะต้องเห็นหน
 ทางการต่อสู้ควยอาวุธในชนบท ใช้ชน

บทลงโทษเมืองแล้วอีกเมืองในที่ที่สุด.

ปัญหาสงครามและสันติภาพ

จุดยืน เราชาวพรรคคอมมิวนิสต์ คัดค้านสงครามที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งขัดขวางความก้าวหน้าทั้งปวง แต่ไม่คัดค้านสงครามที่เป็นธรรมและก้าวหน้า สำหรับสงครามประเภทหลัง เราชาวพรรคคอมมิวนิสต์ไม่เพียงแต่ไม่คัดค้าน หากยังเข้าร่วมอย่างแข็งขันอีกด้วย.

«เราชาวพรรคคอมมิวนิสต์ ปราศรัยสันติภาพ เราไม่ต้องการสงครามเราเป็นผู้นิยมการทำลายล้างสงคราม»

พรรคนะ "สงคราม คือการต่อสู้ของการเมืองด้วยวิธีการพิเศษ" เมื่อการเมืองคลี่คลายถึงขั้นที่แน่นอนขั้นหนึ่ง ไม่สามารถจะรุดหน้าต่อไปเช่นเดิมอีกแล้ว ก็

ระเบิดเป็นสงครามขึ้น เพื่อจับอุปสรรคบนเส้นทางการเมืองให้หมดไป. ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า "การเมืองคือสงครามที่ไม่หลังเลือด" และ "สงครามคือการเมืองที่หลังเลือด".

สงครามในประวัติศาสตร์แบ่งออกเป็นประเภท ประเภทหนึ่ง คือสงครามที่เป็นธรรม อีกประเภทหนึ่งคือสงครามที่ไม่เป็นธรรม. สงครามที่ก้าวหน้าทั้งปวง เป็นธรรมทั้งนั้น สงครามที่ขัดขวางความก้าวหน้าทั้งปวง ไม่เป็นธรรมทั้งนั้น

สงคราม อสรกายแห่งการชนสู้ซึ่งกันและกันในหมู่มนุษย์นี้ จะต้องถูกทำลายไปในที่สุด โดยการพิชิตของสังคมนุญยและจะฉกทำลายล้างไปในอนาคต

อันไม่ไกลนี้แล้ว.

วิธีการ วิธีการทำลายล้างสงคราม มีอยู่ทาง
 เคียวเท่านั้น คือ คัดค้านสงคราม คอย
 ค สงคราม คัดค้านสงครามปฏิบัติปฏิวัติ
 ค คอยสงครามปฏิวัติ คัดค้านสงครามปฏิ
 ปฏิบัติปฏิวัติทางประชาชาติ คอย
 สงครามปฏิวัติทางประชาชาติ คัด
 ค้านสงครามปฏิบัติปฏิวัติทางชนชั้นคอย
 สงครามปฏิวัติทางชนชั้น.

วิธีการจำแนกสงคราม ๓ ประเภทที่
 สำคัญคือ การวิเคราะห์ลักษณะชนชั้น
 ของสงคราม และจุดมุ่งหมายทางการ
 เมืองของสงคราม. นั่นคือ พิจารณา
 เนื้อหาของสงครามเป็นสำคัญ มีใช้
 พิจารณาที่รูปแบบของสงคราม.

ปัญหาความเห็นความตาย

จุกยื่น "อยู่เพื่อการปฏิวัติ ตายเพื่อการปฏิวัติ"
 หรือ "อยู่เพื่อประชาชน ตายเพื่อประ
 ชาชน".

ทรพีนะ คนเรายอมจะต้องตาย แต่ความ
 หมายของการตายนั้นต่างกัน ตายเพื่อ
 ผลประโยชน์ของประชาชนก็หนักกว่าชน
 เขา.., รับผิดชอบต่อพลชีพสอยอย่างเต็มที่
 ตายเพื่อคนที่ถูกรังแกประชาชน และกคช
 ประชาชนก็เบากว่าชนนค.

เมื่อจะต่อสู้ก็ยอมมีการเสียสละเรื่อง
 คนตายนั้นมักเกิดขึ้นเสมอ ๆ แคววเมื่อ
 เรานึกถึงความทุกข์ยากเดือดร้อน ของ
 ประชาชนส่วนใหญ่แล้ว การที่เราตาย
 เพื่อประชาชนก็เป็นการตายที่ชอบที่ควร
 ถึงกระนั้นก็ดี เราก็ควรพยายามให้การ

เสียสละที่ไม่จำเป็น ลกขของทั้งเก้าที่จะ
น้อยโค.

วิธีการ ต้องอยู่อย่างยิ่งใหญ่ และตายอย่างมี
เกียรติ" หมายความว่าในยามปกติคือ
อุทิศกำลังกาย และกำลังใจทั้งปวงไป
แบกรับภารกิจปฏิบัติเพื่อพรรค เพื่อประ
ชาชนอย่างเต็มที่ในยามคับขันก็กล้าอุทิศ
ชีวิตของตนโดยไม่ลังเล.

ปัญหาความยากลำบาก

จุดยืน "ตัดสินใจแน่วแน่ ไม่กลัวการเสียสละ
ซจักความยากลำบากนานัปการ ไปขวาง
ชิงชัยชนะ"

ทรรศนะ การเจริญเติบโตของสิ่ง เกิดใหม่ใดๆ
จะต้องผ่านความยากลำบาก และความ
คดเคี้ยวทั้งสิ้นในภารกิจสังคมนิยมการที่
กิดจะให้ราบรื่นตลอดทาง และได้รับ

ความสำเร็จอย่างง่ายดาย โดยไม่ผ่าน
ความยากลำบาก และความคดเคี้ยวไม่
ใช่ความพยายามอย่างสุดกำลังนั้น เป็น
เพียงความเพ้อฝันเท่านั้น.

งานคืออะไร? งานคือการต่อสู้ ที่
เหล่านั้นมีความยากลำบาก มีปัญหาต้อง
การให้เราไปแก้ไข เราไปทำงานไป
ต่อสู้ ก็เพื่อแก้ไขความยากลำบากยิ่ง
เป็นที่ที่มีความยากลำบากยิ่ง จะไปเช่น
นี้จึงจะเป็นสหภาพที่ดี.

ทั้งอิทธิพลปฏิกริยา และเราล้วนแต่มี
ความยากลำบากอยู่เบื้องหน้าทั้งสิ้น แต่
ความยากลำบากของอิทธิพลปฏิกริยานั้น
ไม่อาจซจักได้ เพราะพวกมันเป็นอิทธิ
พลที่ไกลสุดความตาย และไม่มีอนาคต ,
ส่วนความยากลำบากของเรานั้น ส่า

สามารถจัดได้เพราะเราเป็นอิทธิพลที่
เกิดใหม่และมีอนาคตอันรุ่งโรจน์.

สรุปแล้วก็คือ อนาคตอันรุ่งโรจน์แทน
ทางนั้นคดเคี้ยว เบื้องหน้าเรายังมีความ
ยากลำบากอีกมาก จะมองข้ามเสียไม่
ได้ ผู้ใดมองเห็นแต่ความรุ่งโรจน์มองไม่
เห็นความที่ยากลำบาก ผู้นั้นก็จะไม่
สามารถต่อสู้ได้อย่างไคผล เพื่อให้ภาระ
หน้าที่ของพรรคปรากฏเป็นจริงขึ้น.

วิธีการ "เราต้องยอมรับว่ามีความยากลำบาก
วิเคราะห์มัน และต่อสู้กับมันสหายทั่วทั้ง
พรรคต้องคาดคะเนถึงความยากลำบาก
ทุกอย่างไว้ให้เต็มที่ และต้องเตรียม
จิตใจความยากลำบากทั้งปวง อย่างมี
โครงการควยความมานะอดทนไม่ยอม
ทอดอัย เมื่อเราสามัคคีประชาชนทั้ง

ปวง, ใช้ความพยายามรวมกันแล้วก็จะ
สามารถจัดความยากลำบากกงานนี้ปการ
และบรรลุจุดมุ่งหมายแห่งชัยชนะ ได้
อย่งแน่นอน. ฉะนั้นในยามยากลำบาก
สหายของเราต้องมองเห็นผลงาน ต้อง
มองเห็นความสว่างและต้องปลุกใจของ
เราให้กล้ายิ่งขึ้น.

นอกจากที่กล่าวนี้แล้ว ยังมีปัญหาอื่นๆ
อื่น ๆ อีกมากที่น่าสนใจและควรนำขึ้นมาศึกษา
ด้วยกัน เช่น ปัญหาเกียรติยศ, ปัญหาความรัก
และครอบครัว ฯลฯ แต่ที่ไมไ่พูดถึง ในที่นี้
เพราะเห็นว่ามันจะยืดยาวจนเกินไป จึงนำไป
กล่าวรวม ๆ ไว้ในบทสรุปเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว
กับส่วนรวมเสียที่เดียว.

จุดยืน พรรคชนะ วิธีการ ๓ อย่างนี้มีความ
เกี่ยวพันกันอย่างแน่นแฟ้น. ชั้นชนที่ต่างก็มี

มาตรฐานในการพิจารณาปัญหาที่ต่างกัน ชนชั้น
หนึ่งว่าคืออีกชนชั้นหนึ่งว่าแล้ว ถ้ายืนอยู่บนผลประโยชน์
โยชนของชนชั้นกรรมกร ก็จะมองว่าการกดขี่ชู้ครี
กริดเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ถ้ายืนอยู่บนผลประโยชน์ของ
ชนชั้นนายทุน ก็จะมองว่าการกดขี่ชู้ครีกริดเป็นสิ่ง
ที่ดี เช่นนี้จะเห็นว่า "เมื่อมีจุดยืนอย่างไร ก็จะ
มีทรรศนะอย่างนั้น" ในทางกลับกัน เมื่อมองว่า
การกดขี่ชู้ครีกริดเป็นสิ่งที่ไม่ดี เราก็คัดค้านการกดขี่
ชู้ครีกริด แต่ถ้ามองว่าการกดขี่ชู้ครีกริดเป็นสิ่งที่ดี
เราก็จะสนับสนุนการกดขี่ชู้ครีกริด นี่ก็แสดงให้เห็น
ว่า "มีทรรศนะอย่างไรก็จะมีจุดยืนอย่างนั้น"
โดยเฉพาะในปัญหาที่ค่อนข้างจะสลับซับซ้อนแล้ว
การทำให้ทรรศนะของตนเองแจ่มชัด มีความสำ
คัญมากที่เกี่ยว ในการกำหนดหาที่ต่อปัญหาได้
อย่างถูกต้อง.

จุดยืน ทรรศนะ วิธีการ ๓ อย่างนี้ปัญหาจุด

ยืนเป็นปัญหาสำคัญอันดับแรก ลักษณะพิเศษขอ
หนึ่งของลัทธิมาร์กซ์คือลักษณะชนชั้น ลัทธิมาร์ก
โซคประกาศออกมาอย่างแจ่มชัดว่า รัปโซลผลประโยชน์
โยชนของชนชั้นกรรมกรมาชีพ ควดยเหตุนี้ในกระบวนการ
การศึกษาและการปฏิบัติลัทธิมาร์กชนั้น ก่อนอื่น
จะต้องทำให้จุดยืนของตนเอง ยืนบนจุดยืนอัน
เกี่ยวข้องกับลัทธิมาร์กซ์ มิฉะนั้นแล้ว ก็จะไม่สา
มารถเข้าใจลัทธิมาร์กโซคได้อย่างถ่องแท้ และ
ไม่สามารถนำเอาลัทธิมาร์กโซคไปใช้ในการปฏิบัติ
ของตนเองได้ การที่เราจะสามารถเข้าใจและ
ยึดกุมจุดยืน ทรรศนะ วิธีการของลัทธิมาร์กโซคใน
การพิจารณาปัญหาและแก้ปัญหาปรุปรวมต่างๆได้
ปัญหาสำคัญอันดับแรกคือต้องเข้าใจและยึดกุมจุด
ยืนลัทธิมาร์กโซคให้ได้, ประธานเหมาากล่าวว่า
"ปัญหาเพื่อใครนั้นเป็นปัญหามูลฐาน เป็นปัญหา
หลักการ" ปัญหาจุดยืนนี้ ชี้ขาดอยู่ที่เพื่อส่วนตัว

หรือเพื่อส่วนรวม—ส่วนรวมเป็นอันกับหนึ่งหรือส่วน
 ใดเป็นอันกับหนึ่ง เป็นปัญหาซึ่งขาดในการจำแนก
 จุดยืนของชนชั้นกรรมาชีพ กับจุดยืนของชนชั้น
 นายทุน กล่าวโดยทั่วไปสำหรับสมาชิกพรรคคอม
 มิวนิสต์แล้ว การเอาผลประโยชน์ส่วนตัวขึ้นต่อ
 ผลประโยชน์ส่วนรวมนั้น แสดงออกในทางจุดยืน
 ที่เป็นปรปธรรม ๓ อย่าง ซึ่งเกี่ยวพันกันและจะ
 ขาดอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้คือ

(๑) ยืนอยู่บนผลประโยชน์ของชนชั้นกรรมา
 ชีพและมวลประชาชน

(๒) ยืนอยู่บนจุดยืนและผลประโยชน์ของ
 พรรค

(๓) ยืนอยู่บนหลักการแห่งลัทธิมาร์กซ์ —
 เลนิน ความคิดเหมาเจอตง.

จุดยืน พรรคและ วิธีการ ๓ อย่างนี้ ไม่ใช่
 จะมีขึ้นได้เอง หากเกิดขึ้นจากการศึกษาและ

การปฏิบัติลัทธิมาร์กซ์ซ้ำแล้วซ้ำอีก ลักษณะพิเศษ
 อีกข้อหนึ่งของลัทธิมาร์กซ์ คือลักษณะปฏิบัติดังนี้
 การที่เราจะสามารถเข้าใจ และยึดกุมจุดยืน
 พรรคและ วิธีการของลัทธิมาร์กซ์ มาใช้ในกร
 พิจารณาปัญหาและแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้น ก็ต้องผ่าน
 กระบวนการ ที่เพียรพยายามศึกษาลัทธิมาร์กซ์
 ด้วยความที่ถูกต้อง แล้วนำเอาความเข้าใจเหล่านี้
 มาชี้นำความคิดของตน ไปพิจารณาปัญหาและ
 แก้ปัญหาปรปธรรม ตรวจสอบความเข้าใจของตน
 จากการปฏิบัติ, ยกระดับความเข้าใจของตนให้
 ลึกซึ้งจากการปฏิบัติ และหลอหลอมตนเองให้มี
 ความสันทัดในการใช้จุดยืน พรรคและ วิธีการ
 ของลัทธิมาร์กซ์อย่างถูกต้อง และยึดกุมได้อย่าง
 มั่นคง ทามกลางการปฏิบัติในการต่อสู้คัดแปลง
 โลกาววิสัย และโลกอัตวิสัยไปพร้อม ๆ กัน.

การรวบรวมปัญหา จุดยืน พรรคและ วิธีการ

ที่เป็นรูปธรรมของลัทธิมาร์กซครั้งนี้เนน ยังไม่
สามารถทำได้โดยสมบูรณ์รอบคอบ และแจ่มชัด
นัก ยังมีความสับสนและอาจะมีความผิดพลาด อยู่
บ้าง เนื่องจากยังถูกจำกัดในหลาย ๆ ด้าน จึงหวัง
เป็นอย่างยิ่งว่า สหายเราคงจะโคช่วยเหลือ
ความเข้าใจต่อปัญหานี้ มีความถูกต้องสมบูรณ์
รอบคอบและแจ่มชัดยิ่งขึ้น ทำให้งานด้านการศึกษา
ควาลัทธิมาร์กซ—เลนินความคิดเหมาเจ๋อตง ของ
พรรคเรา ยกกระชับสูงขึ้นอีกขั้นหนึ่ง เพื่อเป็น
หลักประกันพื้นฐานทางด้านความคิดชี้แนะ ทำให้
การชี้แนะการเคลื่อนไหว และการกำหนดจังหวะ
ก้าวในการเคลื่อนไหวการงานด้านต่าง ๆ ของ
พรรคเรามีความถูกต้อง สมบูรณ์ และทันกาลยิ่ง
ขึ้น.

เอกสารประกอบการศึกษา

๑. คติพจน์ประธานเหมาเจ๋อตง บทที่ ๔,
๒๒, ๒๓
๒. นิพนธ์ปรัชญา ๔ เรื่อง ของพรรค
เหมาเจ๋อตง
๓. สรรนิพนธ์ประธานเหมาเจ๋อตง เล่ม ๒
(ตอนปลาย) เรื่อง "ปัญหาทฤษฎีใน
แนวร่วมต่อต้านญี่ปุ่นในปัจจุบัน"
๔. สรรนิพนธ์ประธานเหมาเจ๋อตง เล่ม ๓
(ตอนต้น) เรื่อง "คำนำและคำต่อ
ท้ายเรื่อง การสำรวจชนบท".
"คัดแปลงการศึกษาของเรา และ
"ปัญหาบางประการเกี่ยวกับวิธีการนำ"
๕. สรรนิพนธ์ประธานเหมาเจ๋อตง เล่ม ๔
(ตอนปลาย) เรื่อง "วิธีการทำงานของ
คณะกรรมการพรรค".

๖. หนังสือ "วัตถุนิยมวิภาษกับวัตถุนิยมประ
วัติศาสตร์" ของ สตาลิน

๗. สรรนิพนธ์ประธานเหมา เจ๋อตุง เล่ม ๕
เรื่อง "บทเรียนจากประวัติศาสตร์ของ
พรรคเราบางประการ"

๘. คัดแปลง โลกทรรศน์และวิธีการทำงาน

๙. บัญชีจุดยืน ทรรศนะ วิธีการ (จาก
สาสน์สหาย ฉบับแก้ไขพฤศจิกายน ๒๕๒๒)

๑๐. มติ คำชี้แนะของพรรค ปี ๒๕๒๑, ๒๕๒๒
(เกี่ยวกับปัญหาพรรค)

เอกสารอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

๑. เกี่ยวกับปัญหายุทธศาสตร์และยุทธวิธีของ
ชาวคอมมิวนิสต์รัสเซีย (สตาลิน)

๒. เกี่ยวกับปัญหายุทธวิธีแบบบอลเชวิค
(เลนิน)

ปัญหาที่สาม "เกี่ยวกับความสามัคคีของพรรค"

ประธานเหมาฯ สอนเราว่า "จงสามัคคีกัน
ช่วงชิงชัยชนะที่ใหญ่หลวงยิ่งขึ้น"

สหายมิตร สมานันท์ เลขานุการที่หนึ่ง ได้
เรียกร้องให้ประชาชนทั่วประเทศ จงสามัคคีกัน
ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น โคนรัฐบาลปฏิวัติประชาชนชาติ
อย่างเด็ดเดี่ยว" และได้ชี้ให้เห็นอย่างแจ่มชัด
ว่า "เบื้องหน้าของประชาชนจะยังมีอุปสรรค
ความยากลำบากอยู่ แต่ประชาชนสามารถเอา
ชนะอุปสรรคความยากลำบากทั้งปวงได้ เพราะ
ภารกิจของเราเป็นธรรม พลังประชาชนไม่มี
ศัตรูใดเอาชนะได้ และมิตรของเรามีอยู่ทั่วโลก
อนาคตของประชาชนเรานั้นรุ่งโรจน์สดใสขอให้

เราสามัคคีกันให้กว้างขวาง และแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
 ยืนหยัดต่อสู้ไปจนถึงที่สุด ก็สามารถโค่นรัฐบาล
 ปฏิกริยาชาตินิยม ขจัดอิทธิพลของจักรพรรดินิยม
 อเมริกา สร้างประเทศไทยใหม่ ของประชาชน
 ที่มีเอกราช ประชาธิปไตยและเจริญรุ่งเรืองได้
 อย่างแน่นอน"

ความสามัคคีภายในพรรคเป็นเงื่อนไขพื้นฐาน

ในการโค่นล้มขั้วอำนาจ

๑. ความสามัคคีชนิดหนึ่ง คือ ความสามัคคี
 ภายในพรรค อีกชนิดหนึ่งคือความสามัคคีระ
 หว่างพรรคกับประชาชน สิ่งเหล่านี้คือของวิ
 เศษอันล้ำค่า ในการเอาชนะภาวะแวดล้อมอัน
 ยากลำบาก สหายทั่วทั้งพรรคต้องผนึกความรักของวิ
 เศษอันล้ำค่าทั้งสองนี้

๒. ความสามัคคีชนิดแรก เป็นรากฐานที่สำ
 คัญที่สุด ของการปฏิวัติประชาชาติประชาธิปไตย

ในปัจจุบัน, เพราะว่าโดยผ่านความสามัคคีของ
 พรรคคอมมิวนิสต์เท่านั้น จึงจะสามารถบรรลุ
 ความสามัคคีของทั่วทั้งชนชั้น และทั่วทั้งประชา
 ชาติได้ และโดยผ่านความสามัคคีของทั่วทั้งชน
 ชั้นและทั่วทั้งประชาชาติเท่านั้น จึงจะสามารถ
 เอาชนะศัตรู บรรลุภาระหน้าที่แห่งการปฏิวัติ
 ประชาธิปไตยได้"

๓. เมื่อพรรคการเมืองชนชั้นกรรมาชีพ จะ
 นำชนชั้นกรรมาชีพ และประชาชนผู้ไช้แรงงาน
 ไปบรรลุภาระหน้าที่ทางประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่
 ในการทำลายชนชั้นทั้งปวงให้สูญสิ้น และทำให้
 ลัทธิคอมมิวนิสต์ปรากฏเป็นจริงขึ้น ก็ต้องอาศัย
 แนวทางการเมือง ที่ถูกต้องแนวทางหนึ่งของคน
 ตลอดจนการจัดตั้งที่มีความมั่นคง และมีความสา
 มัคคี มีแต่อาศัยความสามัคคีภายในพรรคจึงจะ
 สามารถสามัคคีมวลประชาชนอันไพศาล และจัด

ตั้งเป็นกองทัพใหญ่ที่ปฏิวัติ ไปพิชิตศัตรูทั้งในและ
นอกพรรค และได้รับชัยชนะในการต่อสู้ปฏิวัติได้
ถ้าไม่มีความสามัคคีที่ปฏิวัติ ก็ไม่มีชัยชนะของ
การปฏิวัติ แต่ไหนแต่ไรมา ชัยชนะของการปฏิ
วัติ ล้วนสัมพันธ์กันกับความสามัคคีที่ปฏิวัติอย่าง
แน่นแฟ้น.

๔. พรรคคอมมิวนิสต์เป็นแกนนำของประชา
ชนทั่วประเทศ เมื่อภายในพรรคมีความสามัคคีแล้ว
แล้วจึงจะมีเจตนารมณ์ที่เป็นเอกภาพมีความคิดที่
เป็นเอกภาพ และการกระทำที่เป็นเอกภาพได้
และแนวทางนโยบายที่ถูกต้องจึง จะได้รับการปฏิ
วัติได้ จะต้องอาศัยความสามัคคีภายในพรรคทั้ง
จะต้องอาศัยความสามัคคี ระหว่างพรรคกับประ
ชาชน เป็นหลักประกันให้แนวทางนโยบายที่ถูก
ต้องของพรรค ได้รับการปฏิบัติเพื่อไปบรรลุ
ภาระหน้าที่สรุปในการทำลายศัตรู และในการ

สร้างสรรค์ประเทศ

สามัคคีกันบนพื้นฐานหลักการที่ถูกต้อง

๑. ความสามัคคีที่เรากล่าวถึง เป็นความสามัคคีที่มีหลักการ ซึ่งก็คือความสามัคคีที่อยู่รอบๆ
คณะกรรมการกลางพรรค คือความสามัคคีตาม
แนวทางที่ถูกต้อง ของพรรคคือความสามัคคีบนพื้นฐาน
ของลัทธิมาร์กซ์-เลนิน ความคิดเหมาเจอบุ
คูนั่นเอง สามัคคีกันก็เพื่อเสริมการนำของ
พรรคให้มั่นคง เข้มแข็ง มีแต่ย์คมั่นในหลักการ
เหล่านี้จึง จะบรรลุซึ่งความสามัคคีที่แท้จริงได้จึง
จะก้าวรุดหน้า ไปตามแนวทางที่ถูกต้องได้.

๒. เราจะต้องสามัคคีกันกับประชาชน ทั่ว
ประเทศ ไม่ว่าชนชั้นใด พรรคการเมืองใดกลุ่ม
สังคมนิยมบุคคลใด ขอแต่ให้เขาเห็นชอบกับการ
ต่อสู้โค่นรัฐบาลปฏิกริยาขายชาติ ขจัดอิทธิพล
ของจักรพรรดินิยมอเมริกาและสร้าง ประเทศ

ไทยใหม่ ของประชาชนที่มีเอกราชประชาธิปไตย
และเจริญรุ่งเรืองเท่านั้นเราก็จะรวมกันกับเขา
เพื่อที่จะบรรลุจุดหมายนี้เราจะต้องทำให้
พลังทั้งปวงของพรรคเรา สามีคคีกันอย่างเข้ม
แข็งภายใต้หลักการ จักตั้ง และวินัย แห่งระบอบ
ประชาธิปไตยรวมศูนย์ ไม่วางสหายคนใดขอแ
ให้เขายินดีปฏิบัติตามหลักนโยบายของพรรค ระ
เบียบการของพรรค และมติของพรรคเท่านั้น
เราก็ต้องสามีคคีกับเขา.

คำเนิการต่อสู้ภายในพรรคอย่างถูกต้อง
กระชับความสามัคคีภายในพรรคให้แน่นแฟ้น

๑. ความสามัคคีภายในพรรคมิใช่จะเอะ
ขึ้นโดยธรรมชาติ. คราใดที่ในสังคมยังมีชนชั้น
และการต่อสู้ทางชนชั้นดำรงอยู่ คราบนุนการต่อ
สู้สองแนวทาง และการต่อสู้ระหว่างความตอ
การความสามัคคี กับความตอการกอความแตก

แยกก็ยอมจะดำรงอยู่ภายในพรรคอย่างแน่น
ในขณะที่ยังดำรงอยู่ความขัดแย้งระหว่าง
ความคิดที่ถูกต้องกับความคิดที่ผิดพลาดในพรรค
คอมมิวนิสต์นั้น เป็นการสะท้อนเข้ามาภายใน
พรรคของความขัดแย้งทางชนชั้น" การคำเนิ
การต่อสู้ภายในพรรคอย่างถูกต้องเป็นเงื่อนไขที่
จำเป็น สำหรับกบฏกระชับความสามัคคีภายใน
พรรคให้แน่นแฟ้น.

๒. ในบรรดาสมาชิกพรรค ยังมีความคิด
ต่าง ๆ นานา ที่ไม่บริสุทธิ์และไม่ถูกต้องอยู่ เรา
จะต้องคำเนิงานแก้ไขความคิดที่ไม่บริสุทธิ์และ
ไม่ถูกต้องเหล่านี้ เปิดการศึกษาทางความคิด
ภายในพรรคให้กว้างขวาง คววจิตใจให้ "รับ
บทเรียนในอดีต เพื่อจะได้ระมัดระวังในอนาคต
รักษาโรคเพื่อช่วยคน" จะต้องทำให้พรรคหัว

๖. การศึกษาก่อให้เกิดการศึกษาทางความคิดเป็น
 หวงไขใจกลาง ที่จะสามัคคีทั่วทั้งพรรคไปคำ
 เน้นการต่อสู้ทางการเมืองที่ยิ่งใหญ่ภาระหน้า
 ที่นี้ไม่แก่ไหนไป ภาระหน้าที่ทางการเมืองทั้ง
 ปวงของพรรคก็ไม่อาจบรรลุผลได้.

๓. สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ทั้งปวง จะต้อง
 เข้าใจว่า มีแต่ทำสงครามต่อต้านญี่ปุ่นเท่านั้นจึง
 จะสามัคคีจนถึงที่สุดได้ และก็มีแต่สามัคคีจนถึงที่
 สุดเท่านั้น จึงจะทำสงครามต่อต้านจนถึงที่สุดได้
 ฉะนั้นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ จะต้องเป็นแบบ
 อยางในการทำสงครามต่อต้าน และจำต้องเป็น
 แบบอยางในการสามัคคีด้วย ผู้ที่เราจะศึกษาน
 นั้นคือศัตรู พวกกษัตริย์ และพวกแอนตี้คอมมิ
 นิสต์ที่คือรบนเท่านั้น สำหรับบุคคลอื่น นอกเหนือ
 จากนี้ เราจะคงไปสามัคคีอย่างจริงจัง.

๔. เราyddการต่อสู้ทางความคิด อยาง

จริงจัง เพราะการต่อสู้เป็นอาวุธที่จะบรรลุ
 ความสามัคคีภายในพรรคและภายในองคการปฏิ
 วัติ, ทำให้เป็นผลดีแก่การสู้รบ, สมาชิกพรรค
 คอมมิวนิสต์และนักปฏิวัติทุกคน ควรจะจับอาวุธนี้
 ขึ้นมา.

แต่ลัทธิเสรีนิยม เลิกล้มการต่อสู้ทางความคิด
 ยึดถือความสงบที่ไม่มีหลักการ ผลก็คือเกิดทวง
 ทำนองอันเสื่อมโทรมและสามานย์ขึ้น ทำให้องค
 การบางแห่งและบุคคลบางคนในพรรค และใน
 องคการปฏิวัติเกิดความเสื่อมทราม ในทางการเมือง.

๕. เราได้สรุปวิธีการประชาธิปไตยในการ
 แก่ความขัดแย้งในหมู่ประชาชน เช่นนี้ออกมาเป็น
 สูตรรูปธรรมสูตรหนึ่ง เรียกว่า "สามัคคี-วิจารณ์
 สามัคคี" กล่าวให้ละเอียดลึกหยอกก็คือเริ่มต้น
 จากความปรารถนาที่จะสามัคคี แก่ความขัดแย้ง

ให้ตกไป โดยผ่านการวิจารณ์หรือต่อสู้ไปบรรล
ความสามัคคีใหม่บนพื้นฐานใหม่ ความความจัก
เพนของเรา นี่เป็นวิธีการที่ถูกต้องในการแก้
ความขัดแย้งในหมู่ประชาชน.

ขอควรสนใจบางประการ

เกี่ยวกับปัญหาความสามัคคีของพรรค.

๑. เราควรจะต้องตัว สุขุมรอบคอบ ละ
เว้นจากความเยอหยิ่ง ละเว้นจากความหุนหัน
พลันแล่น และรับใช้ประชาชนด้วยชีวิตจิตใจ...
พยายามละเว้นจากความเยอหยิ่ง นี่เป็นปัญ
หาหลักการปัญหาหนึ่งสำหรับผู้นำงาน และก็เป็น
เงื่อนไขสำคัญอันหนึ่ง ในการรักษาความสามัคคี
หมู่ที่เข้ม เคยทำความผิดพลาดคอยางร้ายแรงมา
กอน และมีผลงานมากมายก็อย่าได้ เยอหยิ่ง.

๒. ควรให้สหายทุกคน เข้าใจว่า คำพูดและ
การกระทำทั้งปวง ของชาวพรรคคอมมิวนิสต์

จะต้องยึดถือบรรพบุรุษสูง สุดดังนี้ คือต้องให้
สอดคล้องกับผลประโยชน์สูง สุดของประชาชนอัน
ไพศาลที่สุด และเป็นที่ยึดมั่นของมวลชนอันไพ
ศาลที่สุด ควรให้สหายทุกคน เข้าใจว่า ขอแต่ให้
เราอาศัยประชาชน และเชื่อมั่นว่า พลังสร้าง
สรรคของมวลประชาชนนั้น ไม่มีที่สิ้นสุดและถึงนั้น
จึงเชื่อใจประชาชน และคลุกคลีเป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกันกับประชาชน.

๓. ภาระหน้าที่ใด นโยบายใด และทาง
ทำนองการทำงานใดที่ถูกต้องล้วนแต่สอดคล้องกับ
ความเรียกร้องต้องการของมวลชนในที่นั้น และ
ในเวลานั้น และล้วนแต่สัมพันธ์กับมวลชนทั้งสิ้น.
ภาระหน้าที่ใด นโยบายและทางทำนองการทำ
งานใดที่ผิด ล้วนแต่ไม่สอดคล้องกับความเรียก
ร้องต้องการของมวลชนในที่นั้น และในเวลานั้น
และล้วนแต่เห็นทาง จากมวลชนทั้งสิ้น เหตุนี้ขอ

เสียต่าง ๆ อาทิ ลัทธิคัมภีร์, ลัทธิจักเณ, ลัทธิ
คำสั่ง, ลัทธิข้างเทาหลัง, ลัทธิพรรคพวก ลัทธิ
ขุนนาง และท่าทีการทำงานอันเยือกหยิ่งทะนงตน
เหล่านี้ไม่ก็แน ๆ เอามั่นไว้ไม่ไถ่แน ๆ และถ้า
ใครมีข้อเสียประเภทนี้ก็ต้องขจัดเสียให้ได้ นั่นก็
เพราะข้อเสียเหล่านี้ทำให้เห็นห่างจากมวลชน.

๘. สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ ควรจะเป็นคน
ใจกว้างขวาง ซื่อตรงและเอาการเอางาน
ถือผลประโยชน์ของการปฏิวัติ เป็นยอดชีวิตเอา
ผลประโยชน์ส่วนตัว ไปขึ้นต่อผลประโยชน์ของ
การปฏิวัติ, ยืนหยัดในหลักการที่ถูกต้อง คอสู้กับ
ความคิดและการกระทำที่ไม่ถูกต้องทั้งปวงอย่าง
ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ไม่ว่าในเวลาใดและ ณ ที่
ใด เพื่อเสริมความมั่นคงให้แก่ชีวิตรวมหมู่ของ
พรรคและเสริมความมั่นคงให้แก่ความสัมพันธ์ระ
หว่างพรรคกับมวลชน, เอาใจใส่พรรคและมวล

ชนยิ่งกว่าเอาใจใส่ส่วนบุคคล เอาใจใส่ผู้อื่นยิ่ง
กว่าเอาใจใส่ตนเอง เช่นนี้จึงจะนับได้ว่าเป็น
สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์.

๕. เรามาจากทั่วทุกสารทิศ มาอยู่ด้วยกัน
เพื่อจุดหมายการปฏิวัติร่วมกัน... ผู้ปฏิบัติงาน
ของเราต้องเอาใจใส่พลรบทุกคน ทุก ๆ คนใน
กระบวนปฏิวัติต้องเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน, ต้อง
ถนอมรักและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน.

๖. เรียกร้องให้ผู้ปฏิบัติงาน (ฝ่ายนำ)
ถนอมรักนักรบ (ผู้ปฏิบัติงาน) ในขณะที่เดียวกันก็
เรียกร้องให้นักรบ (ผู้ปฏิบัติงาน) สนับสนุนผู้ปฏิ
ปฏิบัติงาน (ฝ่ายนำ) เมื่อเห็นชอบกพรองและ
ความผิดพลาดของกันและกัน ก็พูดออกมาอย่าง
เปิดเผย แล้วรีบแก้ไขเสีย คั้งนี้แล้วก็จะสามารถ
บรรลุจุดประสงค์ในการให้ภายในมีความสามัคคี
เป็นอย่างดีได้.

ไม่ตรงกับที่มาทำงานร่วมกัน ฟังใส่ใจในข้อนี้
ไม่ว่าในท้องถิ่นหรือในกองทหาร กับบุคคลนอก
พรรคกเช่นเดียวกัน. เรามาอยู่รวมกันจากทั่ว
ทุกสารทิศ เราไม่เพียงแต่ต้องสัมผัสในการส
ัมผัสกับสหายที่มีความเห็นตรงกัน หากยังต้องสัมผัส
ในการสัมผัสกับสหายที่มีความเห็นไม่ตรงกับม
มาทำงานร่วมกันด้วย. ในหมู่พวกเรายังมีคนที่
เคยกระทำความผิดพลาคอย่างร้ายแรง อย่าง
เกียจคนพวกนี้, ต้องเตรียมทำงานร่วมกันกับ
พวกเขา.

๘. เพื่อความสามัคคี จะต้องคัดค้านการ
เคลือบไหววอกความแตกแยก, คัดค้านการกระทบ
กระทั่งกันภายใน. คัดค้านลัทธิพรรคพวกที่
"นอกพรรคมีพรรค ในพรรคมีพวก" และคัดค้าน
พฤติกรรมที่สองหน้าว่า "หน้าไหวหลังหลอก"
ปากอย่างใจอย่าง ต่อหน้าพูดเพราะลับหลัง

เลนไม่ซื้อ"

๑๐. คัดค้านลัทธิพรรคพวกเรื่องที่ต้องคุยกัน
เป็นพิเศษ ก็คือ ต้องสามัคคีกับคนที่เคยต่อสู้กับ
เรา... ที่กล่าววว่าสามัคคีก็คือ สามัคคีกับคนที่
ความเห็นที่ไม่ตรงกับเรา หรือคลอกเราหรือไม่
เคารพเราเคยทะเลาะเบาะแว้งกับเรา เคย
ต่อสู้กับเรา และเราเคยเสียเปรียบต่อคนเหล่า
นี้มาแล้ว. สำหรับคนที่ความเห็นตรงกับเราก็น่า
สามัคคีแล้วก็ไม่เกิดปัญหาความสามัคคีอีก ต่อปัญหา
หานี้ก็อยู่ที่ยังไม่สามัคคี. ที่กล่าววว่ายังไม่สามัคคี
นั้นก็คือ บุคคลที่มีความเห็นไม่ตรงกันหรือซื้อ
บกพร่องมากน้อย.

๑๑. ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่ง คือท่าทีและนโยบาย
บายของเรา ที่มีต่อบุคคลที่กระทำความผิดพลาค
โดยเฉพา กับบุคคลที่เคยทำความผิดอย่างร้าย
แรง. ถ้าพวกเขาที่ยินดีที่จะปฏิวัติ เราต้องให้

โอกาสแก่พวกเขาและให้การช่วยเหลือพวกเขา
 แกไขความผิดพลาดเหล่านั้นอย่างเต็มที่ จะใช้
 หน้าที่ที่ถกกันพวกเขา ไม่ให้มีโอกาสพิสูจน์ตนเอง
 ทามกลางการทำงานที่ปฏิบัติ และประนามพวก
 เขาอย่างสาครเสียดเสียดง่าย ซ้ำนั้นไม่ไค. ยิ่ง
 กับบุคคลที่มีลักษณะที่เป็นตัวแทนของความคิดและ
 ตัวแทนผลประโยชน์ของคนกลุ่มหนึ่งอันเป็นคนจำ
 นวนมากในขบวนการของเราแล้วหาที่และการปฏิบัติ
 ของเราต่อเขา ย่อมจะอยู่ในสายตาของคนที่จำ
 นวนมากเหล่านั้นพวกเขากำลังมองดูว่าเราจะมี
 หน้าที่เช่นไรต่อตัวแทนพวกเขา ควบเหตุนั้นเรา
 ไขหาที่ต่อเขาอย่างถูกต้อง คือ ยังให้โอกาสแก่
 เขาแล้ว คนจำนวนมากเหล่านี้ก็สบายใจ และ
 มีความรู้สึกที่ดีต่อพรรคเรา พรรคเราก็จะไค
 รับผลประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะไม่เพียงแต่จะ
 สามารถสามัคคีกับพวกเขาและชาวซิงแก่ไขพวก

เขา คนสองคนเท่านั้น หากยังจะสามารถสามัคคี
 กับคนจำนวนมาก และชาวซิงแก่ไขคนจำนวน
 มาได้อีกด้วย.

๑๒. การดำเนินการต่อสู้ เพื่อบรรลุจุดมุ่ง
 หมายที่จะ เสริมความสามัคคีให้แน่นแฟ้น และ
 กว้างขวางยิ่งขึ้นจะต้อง ชีค เส้นแบ่ง ๒ชนิดให้ชัด
 คือ เส้นแบ่งระหว่างปฏิบัติกับปฏิบัติปฏิบัติ และ
 เส้นแบ่งระหว่างผลงานกับขอบกพรอง, ต้องจำ
 แยกความขัดแย้งสองประเภท ที่มีลักษณะต่างกัน
 อย่างเข้มงวด และไขหาที่ที่ต่างกันไป แยกความ
 ขัดแย้งที่ต่างกัน. **ข้อสุดท้ายที่ห้าความผิดพลาดของ**
ปฏิบัติตามเข้มมุ่ง "สามัคคี-วิจารณ์-สามัคคี"
 และ "รับบทเรียนในอดีต เพื่อจะได้ระมัดระวัง
 ในอนาคต" "รักษาโรคเพื่อช่วยคน" "แต่สำ
 หรับที่คนนั้น เราใช้วิธีการที่ "ต่อสู้อย่างรุนแรง
 และ โจมตีอย่างไม่ปราณี" จะต้องแจ่มชัดและ

มันใจในการปฏิบัติ แต่จะให้ลับสนปนเปกันไม่ได้
อย่างเด็ดขาด.

๑๓. เกี่ยวกับการวิจารณ์ภายในพรรค ถ้า
จะให้บรรลุความสามัคคีที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นนั้น ก็
ต้องสนใจป้องกันมิให้เกิดลักษณะ ๒ อย่างดังนี้
คือ (๑) วิจารณ์หยาบหิมแทนที่จะสนใจในเรื่อง
ใหญ่ กลับสนใจแต่เรื่องเล็ก (๒) วิจารณ์
อย่างอหิวาต์และวินัยตามใจชอบ.

ควรต้องจัดการกับท่าที่ ๓ ชนิด คือ เข้มงวด
เสรีและผวนปนกับตนเองและผู้อื่นให้ถูกต้อง ,
ตนเองแล้วต้อง เข้มงวด ต่อผู้อื่นนั้นต้องผวน
ปน จะใช้ท่าที่ที่เสรีหรือผวนปนกับตนเองไม่
ได้ แต่จะใช้ท่าที่ที่เสรีหรือ เข้มงวดกับผู้อื่นก็
ไม่ได้เช่นกัน มีแต่ให้ทุกคนยึดกุม เข้มงวดที่ใจ " เข้ม
งวดต่อตนเอง ให้อภัยผู้อื่น " เมื่อเผชิญปัญหา
ต่าง ๆ ก็มีท่าที่ที่เตรียมขาดท่อนอย่างเต็มที่แล้ว

เท่านั้น จึงจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างภายใน
และภายนอกพรรคดีขึ้นได้

ชาวพรรคคอมมิวนิสต์ซึ่งถือผลประโยชน์สูง
สุดของประชาชนอันไพศาลที่สุด เป็นจุดเริ่มต้น
เชื่อมั่นว่า ภารกิจของชนชอบธรรมทุกประการ,
ไม่เสียดายในการเสียดสละทุกสิ่งทุกอย่างของตน
เตรียมพร้อมอยู่ทุกขณะ ที่จะพลีชีวิตของตนเพื่อ
ภารกิจของเรา เช่นนี้แล้ว ยังจะมีความคิด
ทรยศนะ ความเห็น หรือมาตรการอะไรที่ไม่
สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ที่ยัง
เสียดายไม่ยอมทิ้งอีกหรือ ยังจะยินดีให้ ผ่นละ
องการเมืองและตัวจุลินทรีย์การเมืองใด ๆ มา
แปรอะ เบือนไบนานที่สะอาดหมดจดของเราและ
เปียดเปียนร่างกายอันสมบูรณ์ของเราอีกหรือ.
ขอให้เราใช้ท่าที่ที่ถอมตัว ป้องกันมิให้ท่าที่
เยอหยิ่งภายในพรรค สามัคคีกับสหภาพทั้งหมดให้

โคตยั้งขึ้น ภายนอกพรรค สามัคคีกับประชาชน
ทั่วประเทศโคตยั้งขึ้น เหนือที่ประกั้นโควา เรา
ไม่เพียงแต่ไม่ถูกศัตรูทำลาย ตรงกันข้ามยังจะ
ทำลายศัตรูอย่างเด็ดเดี่ยวอย่างถึงที่สุด อย่าง
ราบคาบและหมดเกลี้ยงให้จงได้. ทั้งภายหลัง
ที่โคทำลายพวกมันแล้ว ยังจะสร้างสรรค์ประ
เทศโคอีกด้วย.

นอกจากปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดนี้แล้ว ยังมี
ปัญหาปรกรรมอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
เรื่องความสามัคคีภายในพรรคและความสามัคคี
ระหว่างพรรคกับประชาชน แต่ที่ไม่ได้นำมา
เสนอไว้ในที่นี้ คำนหนึ่งเพราะเห็นว่าบางปัญหา
ไม่สำคัญนัก อีกค่านหนึ่งก็เพราะถูกจำกัดในการ
รวบรวม ดังนั้นจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า สหาย
เราคงจะโคช่วยกันขบคิด และเสนอปัญหาในที่
นี้อีก โดยเฉพาะสภาพปัญหาปรกรรมของเรา

เองที่เกิดขึ้นท่ามกลางการทำงานร่วมกันในปัจจุ
บัน เพื่อจะได้ยกระดับความสามัคคีภายในพรรค
ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นอย่างไม่ขาดสาย และเสริม
สร้างความสามัคคีที่ปฏิวัติ ระหว่างพรรคเรากับ
ประชาชนผู้ไชแรงงาน ให้กว้างขวางออกไปอีก.

เอกสารประกอบการศึกษา

(๑) คติพจน์ประธานเหมาเจอตุง วาควาย
"การสร้างพรรค"

บทที่ ๑๓ ความสามัคคีของพรรค

บทที่ ๑๔ การต่อสู้ภายในพรรค

(๒) สรรนิพนธ์เหมาเจอตุง เล่ม ๒ (ตอน
๕) เรื่อง "คักคานส์ทิสี่เสรี"

(๓) สรรนิพนธ์เหมาเจอตุง เล่ม ๒ (ตอน
ปลาย) เรื่อง "ต้องเห็นความสามัคคี
และความก้าวหน้า"

เรื่อง "สามัคคีจนถึงที่สุด"

(๔) สรรนิพนธ์เหมาเจอตุง เล่ม ๓ (ตอน
ปลาย) เรื่อง "วาควยรัฐบาลรวม"

(๕) บทที่ ๕ "ทั่วทั้งพรรคจงสามัคคีกัน ต่อ
สู้เพื่อให้อำนาจหน้าที่ของพรรค ปรา

กฎเป็นจริงขึ้น."

(๕) สรรนิพนธ์ประธานเหมาเจอตุง เล่ม ๕
เรื่อง เสริมความสามัคคีภายในพรรค สิบ
หก ประเพณีของพรรคเรา.

(๖) คติพจน์ประธานเหมาเจอตุง บทที่ ๑๓
"ความสัมพันธ์ระหว่างนายทหารกับพล
ทหาร"

บทที่ ๒๔ "ความสามัคคี"

(๗) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพรรค บทที่ ๕
หลักการ สามตองสามอย่า ของ
พรรค.

(๘) จกหมายประธานเหมาเจอตุง ถึง
หลานสาว.

(๙) บทความระลึกวันก่อตั้งพรรคครบรอบ
๓๕ ปีของสหภาพมิตรสมานันท์